



Prezydent Miasta Lublin



PROJEKT ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA LUBLIN
CZĘŚĆ III

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Sporządzono:

Referat ds. ochrony środowiska
w miejscowych planach
zagospodarowania przestrzennego

Kierownik referatu: Anna Harabin

Opracowanie: Ewa Pyryt

Styczeń 2018

WYŁOŻENIE DO WGLĄDU PUBLICZNEGO W DNIACH 01-05 LUTEGO DO 28 LUTEGO 2018 R.

Spis treści

I. WSTĘP – INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	4
II. GŁÓWNE CELE PROGNOZY.....	5
III. ZAKRES PROGNOZY.....	6
IV. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	7
V. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	8
VI. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA..	10
VII. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	11
VIII. CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OPRACOWANIA.....	11
1. POŁOŻENIE.....	11
2. BUDOWA GEOLOGICZNA I UKSZTAŁTOWANIE TERENU.....	11
3. KLIMAT.....	12
4. WODY PODZIEMNE.....	14
5. WODY POWIERZCHNIOWE.....	14
6. GLEBY.....	14
7. SZATA ROŚLINNA I ŚWIAT ZWIERZĄT.....	15
IX. ISTNIEJĄCY STAN SANITARNY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO.....	16
1. STAN JAKOŚCI POWIETRZA.....	16
2. KLIMAT AKUSTYCZNY.....	19
3. STAN WÓD.....	20
4. STAN GLEBY I POWIERZCHNI ZIEMI.....	21
X. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.....	21
XI. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	22
XII. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŹNIA 2004 r. O OCHRONIE PRZYRODY.....	22
1. OBIEKTY PODLEGAJĄCE OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY.....	22
2. POZOSTAŁE ELEMENTY SYSTEMU PRZYRODNICZEGO.....	22
XIII. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYKRAJOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU.....	22
XIV. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIO-TERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I SCHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO.....	24
1. OGÓLNE USTALENIA PLANISTYCZNE.....	24
2. SZCZEGÓŁOWA PROGNOZA WPŁYWU USTALEŃ PROJEKTU PLANU.....	25
3. WPŁYW USTALEŃ PLANU NA KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	28
4. USTALENIA ODDZIAŁUJĄCE NA PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000.....	32
5. WPŁYW USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU NA ISTNIEJĄCE I PROJEKTOWANE NA TERENIE MIASTA LUBLIN UJĘCIA WÓD PODZIEMNYCH WRAZ Z WYZNACZONYMI STREFAMI OCHRONNYMI.....	32
6. WPŁYW USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU NA CELE ŚRODOWISKOWE DLA JEDNOLITYCH WÓD PODZIEMNYCH I POWIERZCHNIOWYCH, OKREŚLONYCH W „PLANIE GOSPODAROWANIA WODAMI W OBSZARZE DORZECZA WISŁY”.....	33
7. WPŁYW REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA ZMIANY KLIMATYCZNE I BIODORNOŚĆ ORAZ ANALIZA PROJEKTU PLANU POD WZGLĘDEM ZAWARCIA CELÓW I KIERUNKÓW ADAPTACJI DO ZMIAN KLIMATU, OKREŚLONYCH W STRATEGICZNYM PLANIE ADAPTACJI DLA SEKTORÓW I OBSZARÓW WRAŻLIWYCH NA ZMIANY KLIMATU DO ROKU 2020 Z PERSPEKTYWĄ DO ROKU 2030.....	34
8. WPŁYW USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA CELE ŚRODOWISKOWE DLA TERENÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ PRZED HAŁASEM, OBSZARÓW OGRANICZONEGO UŻYTKOWANIA, GOSPODARKI WODNO – KANALIZACYJNEJ I GOSPODARKI ODPADAMI.....	36

XV. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.....	37
1. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	38
XVI. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	38

WYŁOŻENIE DO WGLĄDU PUBLICZNEGO W DNIACH OD 05 LUTEGO DO 28 LUTEGO 2018 R.

I. WSTĘP – INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

W ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu dokumentu, który stanowi sporządzenie, bądź zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wykonuje się prognozę oddziaływania na środowisko dla tegoż projektu. Jest to jeden z niezbędnych etapów procedury uchwalenia opracowań planistycznych.

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do projektu zmiany planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin - część III w obszarach:

1. Obszar A – rejon ulicy Beskidzkiej,
2. Obszar B – rejon Braci Wieniawskich,
3. Obszar D – rejon ulicy Karpackiej,
4. Obszar E – rejon al. Kompozytorów Polskich, Braci Wieniawskich,
5. Obszar F – rejon ulicy K. Lipińskiego,
6. Obszar G – rejon ulic Z. Noskowskiego,
7. Obszar H – rejon ulicy Oratoryjnej,
8. Obszar I – rejon ulicy Paryskiej,
9. Obszar J – rejon ulicy Skołuby,
10. Obszar L – rejon ulicy Stefczyka,
11. Obszar M – rejon ulic: w. Żywnego, Żelazowej Woli.

Podstawę prawną wykonania prognozy stanowią następujące dokumenty:

- Uchwała Nr 534/XX/2016 Rady Miasta Lublin z dnia 8 września 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin – część III;
- Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017, poz. 1078 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 z późniejszymi zmianami).

Analiza zasadności przystąpienia do sporządzenia projektu zmiany planu wskazuje na taką potrzebę, czego wynikiem jest uchwała o przystąpieniu. Nerozerwalną i niezbędną częścią opracowywanej zmiany planu jest również prognoza oddziaływania na środowisko, która jako element obligatoryjny procesu planistycznego warunkuje uchwalenie zmiany planu.

Prognoza została sporządzona zgodnie z Ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 z późniejszymi zmianami).

II. GŁÓWNE CELE PROGNOZY

Prognoza pozwala na zidentyfikowanie zagrożeń dla środowiska jakie mogą powstać w wyniku realizacji ustaleń projektu zmiany planu oraz określić działania mające na celu ograniczenie ewentualnie występujących, negatywnych skutków środowiskowych. Analiza ustaleń dokumentów planistycznych na etapie ich powstawania jest zgodna z zasadą eliminacji zagrożeń u źródła, co przynosi pozytywne efekty społeczne, gospodarcze, ekonomiczne, a przede wszystkim środowiskowe. Zmiany zagospodarowania przestrzeni zazwyczaj odbywają się kosztem środowiska. Powstające dokumenty planistyczne muszą więc z jednej strony spełniać wymagania z zakresu ochrony środowiska, a z drugiej powinny realizować potrzeby społeczno - gospodarcze. W prognozie zawarte są oceny skutków ustaleń projektu zmiany planu wynikające z przyjętych rozwiązań oraz możliwości występowania zagrożeń i uciążliwości dla zdrowia ludzi i środowiska biogeograficznego, poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska, poprzez:

- identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na biofizyczne zdrowotne komponenty środowiska określonego obszaru, jakie może wywołać realizacja dyspozycji przestrzennych zawartych w projekcie zmiany planu;
- współpracę autora prognozy z autorem projektu zmiany planu celem eliminacji rozwiązań i ustaleń niemożliwych do przyjęcia ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenie dla zdrowia mieszkańców;
- pełne poinformowanie podmiotów tj. wnioskodawców, społeczność lokalną i organów samorządu o skutkach wpływu ustaleń projektu zmiany planu dla środowiska przyrodniczego.

Tak więc prognoza opiera się przede wszystkim na licznych analizach pozwalających na identyfikację procesów i wartości środowiska. Po tym etapie możliwa jest ocena potencjalnych skutków realizacji ustaleń planistycznych wprowadzonych na obszarze opracowania, co stanowi główny cel prognozy. Zadanie to wymaga interdyscyplinarnej analizy procesów i zjawisk zachodzących w środowisku przy uwzględnieniu zmian w szeroko rozumianym otoczeniu. Tak szeroki zakres wiedzy pozwoli na osiągnięcie głównego celu dokumentu, a więc wykazanie, jak sposób zagospodarowania przewidziany w planie wpłynie na środowisko i czy naruszy zasady prawidłowej gospodarki zasobami naturalnymi. Wprowadzane ustalenia planistyczne, a następnie ich realizacja mogą powodować oddziaływania na niektóre komponenty środowiska, np.: wody powierzchniowe i podziemne, klimat lokalny, hałas, bioróżnorodność, ukształtowanie terenu, stan gleb, stan powietrza.

Celem prognozy jest również wyeliminowanie na etapie sporządzania projektu zmiany planu ustaleń sprzecznych z zasadami zrównoważonego rozwoju na analizowanym obszarze i w jego otoczeniu. W jakim stopniu zasada zrównoważonego rozwoju, a w tym ochrona środowiska, zostały uwzględnione w projektowanym dokumencie i jakie mogą być skutki negatywne i pozytywne dla środowiska w wyniku realizacji działań zawartych w planie.

W efekcie prognoza umożliwi wprowadzenie ustaleń, umożliwiających zaspokajanie potrzeb społeczności lokalnej jak i całego miasta. Celem prognozy jest również ocena na ile ustalenia, obok zachowania

istniejących wartości zasobów środowiska, pozwolą na wzbogacenie lub odtworzenie obniżonych, zdegradowanych wartości. Wskaże w jakim stopniu istniejące zagrożenia ulegną obniżeniu bądź spotęgowaniu. Celem pośrednim prognozy są oceny konieczne, wynikające z cytowanej ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Należą do nich m. in.: określenie możliwości oddziaływań transgranicznych i na obszary Natura 2000, identyfikacja obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem na środowisko i jego elementy składowe, zaproponowanie rozwiązań ograniczających, zapobiegających i kompensujących negatywne oddziaływanie oraz zaproponowanie rozwiązań alternatywnych.

Reasumując prognoza to dokument nie rozstrzygający o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych ustaleniami w planie, a jedynie przedstawiający prawdopodobne skutki jakie niesie za sobą realizacja ustaleń na poszczególne komponenty środowiska wraz z ich wzajemnymi powiązaniem (tj. ekosystemy, krajobraz, ludzie, dobra materialne, dobra kultury).

III. ZAKRES PROGNOZY

Zakres prognozy wynika z zapisów art. 51 i 52 cytowanej ustawy oraz opinii instytucji uzgadniających jej zakres tj. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Lublinie oraz Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska. Zakres i stopień szczegółowości prognozy został uzgodniony następującymi pismami:

- uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości prognozy z Regionalną Dyrekcją Ochrony Środowiska w Lublinie znak: WOOŚ.411.58.2016.MH;
- uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości prognozy z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym, pismo nr NZ-700/10/2017;

W wymienionych wyżej dokumentach szczególną uwagę zwrócono na następujące zagadnienia:

- wg RDOŚ – prognoza powinna:
 - określać, analizować i oceniać istniejące problemy ochrony środowiska dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody;
 - zidentyfikować i ocenić przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko wynikające z projektowanego przeznaczenia terenu, w tym na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między innymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
 - przedstawić podsumowanie ocen cząstkowych dla poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego oraz obszarów chronionych;
 - przeanalizować wpływ projektowanej zmiany planu na istniejące i projektowane w mieście ujęcia wód podziemnych wraz z wyznaczonymi strefami ochronnymi;
 - przeanalizować i ocenić czy ustalenia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin umożliwiają spełnienie celów środowiskowych dla jednolitych wód podziemnych i powierzchniowych, określonych w „Planie gospodarowania wodami w obszarze dorzecza Wisły” (Dz.U. z 2016 r. poz.1911) wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz działu III ustawy z dnia 18 lipca 2011 r. Prawo wodne;

- przeanalizować i ocenić wpływ realizacji ustaleń projektu planu na zmiany klimatyczne oraz różnorodność biologiczną. Należy rozważyć czy przewidywane zmiany warunków klimatycznych i środowiskowych będą miały wpływ na realizację projektowanego dokumentu;
- przeanalizować czy ustalenia projektu planu uwzględniają cele i kierunki adaptacji do zmian klimatu, o których mowa w Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 opracowanym przez Ministerstwo Środowiska;
- przedstawić rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu.
 - wg Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w prognozie należy uwzględnić:
 - granice terenów podlegających ochronie przed hałasem zgodnie z wymogami podanymi w art 114 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska;
 - ewentualne granice obszarów ograniczonego użytkowania wraz z istniejącym i wymaganym sposobem ich zagospodarowania wg przepisów szczegółowych;
 - ustalenie rozwiązań obsługi komunikacyjnej i parkingowej oraz w zakresie infrastruktury technicznej;
 - sposób rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej i gospodarki odpadami dla obszarów objętych opracowaniem;
 - w celu ograniczenia potencjalnego uciążliwego oddziaływania funkcji handlowo-usługowej, dopuszczonej na tym terenie bez wskazania jej charakteru, należy wprowadzić ograniczenia zakresu tych usług wyłącznie do usług nieuciążliwych i uszczegółwić ją w definicji wprowadzonej w słowniczku projektu;
 - w przypadku planowania obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² – obszarów, na których mogą nastąpić zmiany w strukturze funkcjonalno-przestrzennej w wyniku realizacji ww. Obiektów wg art. 15 ust.2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

IV. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

Dokumentami powiązanymi z niniejszą prognozą są następujące opracowania:

- Uchwała Nr 534/IV/2015 Rady Miasta Lublin z dnia 8 września 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin – część III;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina, uchwalone uchwałą Nr 359/XXII/2000 Rady Miasta Lublin z dnia 13 kwietnia 2000r., zmienione uchwałą Nr 165/XI/2011 Rady Miasta Lublin z dnia 30 czerwca 2011 r. oraz uchwałą nr 1133/XLIII/2014 Rady Miasta Lublin z dnia 4 września 2014 r.;
- Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017, poz.1073 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (Dz. U. z 2017, poz. 1566 z późniejszymi zmianami);

- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Z 2016, poz. 2134 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 poz. 1161 j.t.);
- Ustawa Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 r. (Dz. U. z 2017 poz. 1566 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2017 poz. 788 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 poz. 1131 |z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 14 września 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 poz. 1987 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 12 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2014 poz. 1789 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 poz. 774 z późniejszymi zmianami);
- Ustawa z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, (Dz. U. z 2017, poz. 1023 z późniejszymi zmianami);
- Opracowanie ekofizjograficzne do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin – część III.
- Inwentaryzację przyrodniczą miasta Lublin, Lublin 1998 r. pod kier. Tadeusza J. Chmielewskiego;
- Mapa akustyczna dla miasta Lublina , SGS EKO-PROJEKT Sp. z oo. 2012 r.;
- Mapa glebowo – rolnicza dla Lublina, IUNG Puławy;
- Miejski plan reagowania kryzysowego, UM Lublin;
- Ocena jakości powietrza w województwie lubelskim za 2016 r., WIOŚ – Lublin 2017;
- Program ochrony środowiska województwa lubelskiego na lata 2012-2015 z perspektywą do roku 2018 - Lublin 2012;
- Program gospodarki wodnej województwa lubelskiego – Lublin 2003;
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego – Lublin 2015;
- Polityka ekologiczna państwa na lata 2010 – 2012 z perspektywą do roku 2016 - Warszawa 2008.
- Objaśnienia do szczegółowej mapy geologicznej Polski, arkusz Lublin, PIG Warszawa 1982; Marian Harasimiuk, Andrzej Henkiel;
- Plan gospodarki odpadami, MIOŚ UM Lublin, kwiecień 2004;
- Program ochrony powietrza dla strefy lubelskiej, Lublin 2013, ATMOTERM, opracowanie pod kier. mgr inż. Aneta Lochno;
- mapy geologiczne, hydrologiczne, sozologiczne, geologiczno – inżynierskie, geomorfologiczne.

V. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Prognoza została sporządzona w oparciu o identyfikację, analizę i ocenę potencjalnych skutków związanych z realizacją ustaleń projektu zmiany planu. W opracowaniu prognozy posłużono się opisową analizą prawdopodobnych skutków oddziaływania na środowisko oraz na zdrowie i dobrobyt ludzi, jakie mogą wystąpić w przypadku realizacji ustaleń projektu zmiany planu.

W procedurze rozpatrywania oddziaływania uwzględniono wszystkie komponenty środowiska przyrodniczego. Ocenę przeprowadzono kompleksowo dla jednego wariantu ustaleń planistycznych zaproponowanych przez projektanta - urbanistę. W ocenie wykorzystano metodę prostego prognozowania posługując się metodą analogii do oddziaływania istniejących tego typu inwestycji. Analizy przeprowadzone w ramach prognozy oparto na założeniach, że stanem odniesienia prognozy są:

- istniejący stan środowiska przyrodniczego i zagospodarowania terenu, określony w opracowaniu ekofizjograficznym wykonanym dla potrzeb niniejszego planu;
- uwarunkowania wynikające z realizacji ustaleń zagospodarowania przestrzennego obszarów objętych zmianą planu;
- ustalenia projektu zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- działania związane z realizacją systemów technicznych na obszarach objętych zmianą planu, realizowane zgodnie z ustaleniami przyjętymi w zapisach planistycznych.

Ocenę możliwych przemian komponentów środowiska przeprowadzono w oparciu o analizę ich funkcjonowania w istniejącej strukturze przestrzennej. Kolejnym krokiem jest analiza przyszłego funkcjonowania środowiska pod wpływem przemian, jakie zajądą wskutek realizacji ustaleń zmiany planu. Etapem końcowym jest ocena skutku, czyli wynikowego stanu komponentów środowiska powstałego na skutek przemian w jego funkcjonowaniu, spowodowanych realizacją ustaleń zmiany planu oraz sformułowanie propozycji zmian lub alternatywnej wersji ustaleń, wynikających z troski o osiągnięcie możliwie korzystnego stanu środowiska w warunkach projektowanego zagospodarowania przestrzennego obszarów.

Opracowanie złożone jest z następujących głównych części:

- rozpoznanie uwarunkowań występujących w obszarach opracowania;
- analiza ustaleń projektu zmiany planu w omawianych obszarach;
- identyfikacja i prognoza prawdopodobnych zmian stanu środowiska na skutek realizacji ustaleń projektu zmiany planu wraz z określeniem ich możliwego zasięgu;
- prognoza możliwego wpływu zmian środowiska na zdrowie i warunki życia mieszkańców;
- propozycje modyfikacji ustaleń projektu zmiany planu oraz działań i przedsięwzięć zmierzających do ograniczenia negatywnego wpływu proponowanych rozwiązań na środowisko przyrodnicze i warunki życia mieszkańców.

W celu sporządzenia prognozy przeprowadzono następujące prace:

- zapoznano się z projektem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego objętych terenów;
- zapoznano się z danymi fizjograficznymi oraz innymi dostępnymi opracowaniami obejmującymi obszar;
- dokonano oceny projektu zmiany planu w odniesieniu do obowiązujących aktów prawnych, w tym przepisów gminnych;
- przeprowadzono wizję lokalną;

dokonano analizy czynników mających wpływ (negatywny i pozytywny) na środowisko i jego komponenty;

VI. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA

Realizacja postanowień projektu zmiany planu może wpłynąć na środowisko, oddziałując na poszczególne komponenty przyrodnicze. Skutki realizacji postanowień projektowanego dokumentu (projektu zmiany planu) można będzie przeanalizować po przeprowadzeniu monitoringu ukazującego stan poszczególnych komponentów środowiskowych. Monitoring powinien być przeprowadzany w określonych odstępach czasowych uregulowanych przepisami odrębnymi. Porównanie stanu początkowego, czyli "moment" wejścia w życie zmiany planu zagospodarowania, ze stanem późniejszym umożliwi dopiero dokładne stwierdzenie wpływu ustaleń planistycznych i realizacji zmiany planu zagospodarowania na poszczególne komponenty środowiska. Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2017, poz.1073 z późniejszymi zmianami) organ sporządzający miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (Prezydent) zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji Rady na przeprowadzenie analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, w tym skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu. W propozycjach dotyczących przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu należy uwzględnić m.in.:

- prowadzenie rejestru miejscowych planów, rejestrowanie wniosków o sporządzenie miejscowych planów lub ich zmianę, gromadzenie materiałów z nimi związanych;
- rejestrowanie wniosków o zmianę przeznaczenia gruntów, zmiany funkcji terenu;
- ocenę i aktualizację form ochrony najcenniejszych elementów środowiska przyrodniczego;
- oceny rozwoju gospodarczego (przedsiębiorczości, rozwoju budownictwa, powierzchni urządzonych terenów zieleni);
- oceny warunków i jakości klimatu akustycznego wykonywane 1 raz na 4 lata.

W zakresie monitoringu poszczególnych elementów środowiska wykonywanego według metod preferencyjnych określonych w przepisach szczególnych, odpowiedzialne są jednostki i instytucje związane z gospodarką wodną, zarządy dróg, starostwa powiatowe, urzędy wojewódzkie, a w zakresie ochrony przyrody Lasy Państwowe, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska oraz jednostki wspomagające, zatrudniające ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska i inne. W celu uniknięcia powielania monitoringu raporty o stanie i jakości poszczególnych elementów środowiska powinny być przekazywane do Urzędu Gminy, w tym przypadku do Urzędu Miasta Lublin. Ujednolicony system pomiarów i ocen związanych ze stanem środowiska wprowadziła ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska za pomocą Państwowego Monitoringu Środowiska. Wszelkie dane prowadzonych monitoringów są zebrane w raportach rocznych, danych Urzędu Statystycznego i innych jednostek administracji państwowej. Uzyskane wyniki przeprowadzonych analiz z monitoringu poszczególnych komponentów umożliwią określenie stanu i ewentualnych przekroczeń normatywnych (dotrzymanie standardów jakości środowiska). Umożliwi to podanie przyczyn zmian zarówno negatywnych jak i pozytywnych. W przypadku zmian negatywnych i występowania przekroczeń standardów możliwe będzie wyznaczenie obszarów występowania przekroczeń i odpowiedniego zagospodarowania takich terenów.

W celu sporządzenia prawidłowej oceny zachodzących zmian w środowisku największe znaczenie ma prowadzenie monitoringu: jakości wód powierzchniowych i podziemnych, stanu powietrza atmosferycznego, obserwacje stanu flory i inwentaryzacja gatunków fauny.

VII. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Oddziaływanie ustaleń projektu zmiany planu na środowisko w ujęciu transgranicznym zależy jest od kilku czynników: rodzaju emitorów, ilości powstałych zanieczyszczeń, wysokości, na której zachodzi emisja (np. wysokość komina), warunków meteorologicznych, odległości od granicy państwa. Dla planowanych przedsięwzięć wynikających z realizacji ustaleń projektu zmiany planu nie występuje transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Jest to spowodowane tym, że oddziaływanie transgraniczne, wychodzące poza granice państwa, nie występuje w formie bezpośredniej – tereny objęte projektem zmiany planu nie są położone przy granicy państwa. Jeśli chodzi o znaczące oddziaływanie pośrednie ustaleń planistycznych na środowisko, uwzględniając powiązania geokomponentów w obszarze projektu i poza jego granicami, można stwierdzić, że ustalenia planistyczne biorą pod uwagę zachowanie standardów jakości środowiska dla poszczególnych elementów przyrodniczych (woda, powietrze, stan gleb itp.). Ogranicza to ewentualne negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym oddziaływanie transgraniczne.

VIII. CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OPRACOWANIA

1. POŁOŻENIE

Według J. Kondrackiego obszar opracowania położony jest na terenie mezoregionu – Płaskowyż Nałęczowski (343.12). Wspomniany mezoregion należy do Megaregionu - Pozaalpejska Europa Środkowa (oznaczenie 3), Prowincji - Wyżyny Polskie (oznaczenie 34), Podprowincji – Wyżyna Lubelsko – Lwowska (oznaczenie 343) i Makroregionu – Wyżyna Lubelska (oznaczenie 343.1). Ze względu na usytuowanie mezoregionalne i związaną z tym budowę geomorfologiczną i geologiczną, analizowany obszar znajduje się na bardzo specyficznym terenie. Płaskowyż Nałęczowski jest bardzo charakterystyczny, z uwagi na podłoże lessowe i występujące formy rzeźby terenu, co ma swoje odzwierciedlenie w fizjonomii miasta.

2. BUDOWA GEOLOGICZNA I UKSZTAŁTOWANIE TERENU

Pod względem geologicznym omawiany obszar stanowi fragment wysoczyzny lessowej w obrębie jednostki taksonomicznej – mezoregionu Płaskowyż Nałęczowski. Wgłębną budowę geologiczną w północnej części miasta w poniższej ekofizjografii omówiono dość ogólnie ponieważ nie ma ona większego znaczenia przy planowaniu przestrzennym, dużo istotniejsze są utwory powierzchniowe. Najniższe partie podłoża stanowią prekambryjski maszy krystaliczny płyty wschodnioeuropejskiej pokryty młodszymi utworami paleozoicznymi. Osady dewonu wykształcone w postaci piasków z wkładkami mułowców (dewon dolny) i skał węglanowych (dewon środkowy i górny) łącznie przekraczają 2600 m miąższości. Nad nimi zalegają osady karbonu budujące wielki basen węglanowy, posiadający tzw. warstwy lubelskie (westfal), które charakteryzują się występowaniem pokładów węgla kamiennego (duża głębokość położenia ich stropu, około 1200 m,

uniemożliwia ich gospodarcze wykorzystanie). Pokrywę mezozoiczną budują skały osadowe, a wśród nich węglanowe osady jurajskie, piaszczysto-węglanowe osady kredy dolnej i potężna seria (około 800-900) skał węglanowych i węglanowo-krzemionkowych górnej kredy. Skały trzeciorzędu (kenozoik) o miąższości kilkudziesięciu metrów wykształcone najczęściej w postaci gez, stratygraficzne należące do paleocenu występują w postaci zwartej pokrywy i stanowią warstwę podścielającą dla zalegających tu utworów czwartorzędowych – lessów. Przypowierzchniowa budowa geologiczna ukształtowana została w okresie zlodowaceń, zwłaszcza w stadiale głównym Wisły przy dominującym udziale akumulacji lessowej. Najważniejszym elementem budowy geologicznej Lublina jest właśnie pokrywa lessowa o miąższości dochodzącej do 25 m. Lessy, stanowiące podłoże, w którym wymodelowany został specyficzny krajobraz miejski, są bardzo podatne na procesy erozji wietrznej i wodnej. Ogólnie pod **względem geologiczno-inżynierskim** lessy charakteryzują się korzystnymi warunkami dla różnych form zainwestowania miejskiego (jednolita warstwa gruntów lessowych zalegająca głębiej niż 4,5 m od powierzchni topograficznej terenu oraz poziom wód gruntowych również głębszy niż 4,5 m).

Na terenie miasta Lublin Płaskowyż Nałęczowski rozcina doliny Czechówki i Ciemięgi. Dominującą formą ukształtowania terenu są rozległe równiny lessowe, urozmaicone przez zagłębienia bezodpływowe (wymoki), niecki denudacyjne i suche doliny o szerokości kilkuset metrów i głębokości do 30 m. Suche doliny uchodzące do doliny Czechówki, głęboko wciętej w podłoże lessowe, mają przebieg zbliżony do południkowego. Wysokości bezwzględne wynoszą około 200-230 m n.p.m, natomiast wysokości względne wynoszą średnio 30-40 m. Duże wartości wysokości względnych są wynikiem głębokiego wcięcia dolin rzecznych w stosunku do obszarów wierzchwinowych. Na zboczach doliny Czechówki rozwinęły się niedłgie do 1,5 km i głębokie na kilkanaście metrów wąwozy lessowe. Dolne ich części przechodzą w płaskodenne parowy, natomiast u ich wylotów występują niewielkie, płaskie stożki napływowe zbudowane z pyłowo - piaszczystych deluwiów. Duże zróżnicowanie hipsometryczne tego terenu, a także różnorodność form jaka tu występuje powoduje, że jest to bardzo atrakcyjny obszar pod względem krajobrazowym. Dzielnica Czechów na której zlokalizowane są wszystkie omawiane tereny, wyraźnie zaznacza się w morfologii miasta. Analizowane tereny ze względu na ich małą powierzchnię są mało urozmaicone pod względem hipsometrycznym, wysokości bezwzględne wynoszą od 195 m n.p.m. do 220m n.p.m. Obecne ukształtowanie terenów nie jest rezultatem uwarunkowań naturalnych, a przede wszystkim przekształceń antropogenicznych, które dokonywały się w procesie zagospodarowania tego obszaru. Z tego względu ukształtowanie powierzchni omawianych obszarów jest mało zróżnicowane. Jedynie występujące w sąsiedztwie omawianych terenów suche doliny w większości posiadają naturalne ukształtowanie, aczkolwiek w niektórych przypadkach na ich naturalny charakter został przekształcony w wyniku realizowanej na ich obrzeżach zabudowy mieszkaniowej lub zostały wykorzystane przez układ komunikacyjny miasta np. Al. Kompozytorów Polskich, ul. Komsomolskiej. Ponadto ciągłość niektórych dolin na Czechowie została przerwana przez układ komunikacyjny np. Al. Mieczysława Smorawińskiego.

3. KLIMAT

Klimat obszarów opracowania jest określony na podstawie klimatu całego miasta. W pracy E. Romera "Regiony Klimatyczne Polski" obszar miasta Lublina zaliczony został do dzielnicy Chełmsko-Podlaskiej.

Uściśleniem tej klasyfikacji jest podział wykonany w Instytucie Nauk o Ziemi UMCS przez E. Michnę w oparciu o metodę izogradentów klimatycznych. Według tego podziału obszar miasta wchodzi w skład Nałęczowsko-Lubelskiej jednostki mezoklimatycznej. Charakteryzuje się ona następującymi parametrami meteorologiczno-klimatycznymi: średnia roczna temperatura powietrza wynosi $7,3^{\circ}\text{C}$,

- średnia lutego najzimniejszego miesiąca roku $4,0^{\circ}\text{C}$,
- średnia lipca najcieplejszego miesiąca roku $18,2^{\circ}\text{C}$,
- temperatury ekstremalne: absolutnego minimum -30°C , absolutnego maksimum 35°C ,
- okres bezprzymrozkowy wynosi 160-180 dni w roku,
- liczba dni z mrozem około 50,
- roczna suma opadów w granicach 550 mm a w okresie wegetacyjnym około 360 mm,,
- okres wegetacyjny trwa około 205 dni,
- czas zalegania pokrywy śnieżnej 60-80 dni w roku (w ostatnich latach okres ten skrócił się około 30%).

Charakterystyki poszczególnych elementów meteorologicznych dokonano na podstawie 30-letniej serii obserwacyjnej (1951 – 1980) w Obserwatorium Meteorologicznym UMCS w Lublinie. Charakterystyka tych elementów jest reprezentatywna dla centralnej części miasta, jak również dla omawianego obszaru. Dla celów urbanistycznych można ją uznać za reprezentatywną również dla całego miasta.

Warunki klimatyczne obszarów opracowania kształtowane są przez ogólną cyrkulację napływających mas powietrza. Jest to powietrze polarno – morskie stanowiące 66% częstości występowania i powietrze polarno – kontynentalne z udziałem około 20% przypadków. Łącznie stanowi to około 90% występowania wszystkich mas powietrza. Największy wpływ na kształtowanie warunków pogodowych mają fronty atmosferyczne. Rozdzielają one różne masy powietrza napływające nad Lublin. W skali roku obserwuje się około 134 fronty. Średnio więc co trzeci dzień występuje pogoda frontowa (zmiana pogody). Najwięcej dni z frontami notuje się w listopadzie i grudniu a najmniej w czerwcu i sierpniu. Wilgotność względna powietrza atmosferycznego na obszarze miasta kształtuje się na poziomie średnim w stosunku do innych regionów i wynosi średnio w roku 79%. W poszczególnych miesiącach kształtuje się w sposób następujący: maksymalna występuje w grudniu i styczniu 87 i 88 minimalna w maju 70%. W zimie charakteryzuje się największą wilgotnością względną 87%, latem i wiosną najniższą po 74%. W przebiegu dobowym minimum wilgotności przypada na wczesne godziny popołudniowe. W godzinach nocnych i rannych następuje znaczny jej wzrost w wyniku spadku temperatury. Najgorszymi warunkami wilgotnościowymi charakteryzują się tereny głęboko wciętych dolin, rzecznych wąwozów i obniżeń terenowych. Optymalne warunki wilgotnościowe występują na wierzchołkach.

Na zróżnicowanie termiczne wpływa również pogoda wyżowa: bezchmurna i bezwietrzna. W czasie dni bezchmurnych następują duże zróżnicowania temperatury między dniem i nocą. W nocy następuje duże wypromieniowanie ciepła przez grunt. Powoduje to odwrócenie normalnej stratyfikacji termicznej. Zjawiska inwersji termicznej najbardziej intensywnie zachodzą w obniżeniach terenowych. W czasie pogód sprzyjających wypromieniowaniu różnice temperatur między obniżeniami terenowymi a wyniesieniami mogą dochodzić do kilku stopni. Czas zalegania chłodnego powietrza zależy zarówno od warunków pogodowych jak i terenowych. Na przedłużenie czasu zalegania mas chłodnego powietrza mogą wpływać lokalne przegrody terenowe (np. nasypy).

Powyższe omówienie sytuacji termicznej ma charakter ogólny. Na omawianych terenach ulega ona pewnym wahaniom przede wszystkim ze względu na duże inwestowanie terenu. Klimat analizowanych obszarów

charakteryzuje się głównie wyższą temperaturą powietrza i niższą wilgotnością względną. Przyczyną utrzymania się wyższych temperatur jest minimalna ilość powierzchni biologicznie czynnych i duże powierzchnie utwardzone. Ponadto omawiane tereny zlokalizowane są na obszarze dzielnicy Czechów, która jest dobrze przewietrzana ze względu na obecność suchych dolin. Ich położenie pokrywa się z osią południowego nawiewu kierunku wiatrów w mieście.

Podsumowując lokalne warunki termiczne na wierzcholinie lessowej charakteryzują się korzystnymi warunkami klimatycznymi (insolacyjnymi, anemologicznymi i termicznymi) dla różnych form zagospodarowania w tym również dla zabudowy o różnej funkcji.

4. WODY PODZIEMNE

W rejonie całego miasta, jak i na obszarze opracowania występuje jeden podstawowy poziom wodonośny związany z węglanowymi utworami górnej kredy i częściowo paleocenu. Są to wody szczelinowo-warstwowe krążące w silnie spękanych skałach węglanowych. Magazynowanie wód odbywa się w porach i szczelinach skalnych, natomiast przepływ następuje głównie poprzez system rozwartych szczelin. Wody warstwowe występują tylko w osadach czwartorzędowych wypełniających kopalne rynny erozyjne. Zasilanie paleoceńsko-kredowego poziomu wodonośnego odbywa się poprzez infiltrację opadów atmosferycznych. Intensywność infiltracji zależy od stopnia izolacji wodonośca od powierzchni terenu. W lewostronnej części miasta, opóźnia ją izolująca warstwa lessu osiagająca miąższość około 20-25 m. Korzystniejsze warunki zasilania występują na obszarach odsłoniętego lub przykrytego cienką warstwą piasków polodowcowych wodonośca. Stwarza to jednak zagrożenie dla wód podziemnych z powodu łatwego przenikania zanieczyszczeń. Wysoka wodoprzepuszczalność utworów strefy aeracji stwarza korzystne warunki do uzupełniania zasobów wód podziemnych. Na wysoczyznach głębokość lustra wody wynosi 20-50 m, najniższe wartości spotyka się w dolinach rzecznych – poniżej 2 m ppt. Kilkudziesięcioletni pobór wód podziemnych dla potrzeb komunalnych i przemysłowych Lublina spowodował powstanie regionalnego leja depresyjnego. Jego powierzchnia wynosiła 180 km² (przy powierzchni miasta 147,5 km²) w roku 1995 przy poborze wody 44 ml m³/rok i zmalała w stosunku do roku 1992 o 21 km³. Głębokość leja depresyjnego w centrach obniżek w rejonach głównych ujęć komunalnych przekracza 6 m. Zmniejszanie się zasięgu leja depresyjnego w ostatnich latach jest wynikiem nieco wyższego zasilania atmosferycznego w półroczu zimowym, a także spadku zapotrzebowania na wodę z sektora przemysłowego oraz mniejszemu zużyciu wody w gospodarstwach domowych.

5. WODY POWIERZCHNIOWE

Na obszarze opracowania nie występują stałe wody powierzchniowe.

6. GLEBY

Obszar opracowania, w klasyfikacji przyrodniczo – rolniczej (wg R. Turskiego, S. Uziaka i S. Zawadzkiego) zaliczony został do regionu przyrodniczo – rolniczego terenów wyżynnych. Pierwotnie teren ten charakteryzował się wysokimi walorami agroekologicznymi z przewagą gleb II i III klasy, ale od wielu lat nie był użytkowany rolniczo. W procesie inwestycyjnym następował trwały ubytek powierzchni biologicznie czynnej.

Obecnie obszar opracowania ze względu na swoją lokalizację niemal w całości jest zurbanizowany. Większość powierzchni terenu jest utwardzona, a na pozostałym obszarze występują gleby tzw. urbanoziemy i industroziemy, które są wyłączone z użytkowania rolniczego.

7. SZATA ROŚLINNA I ŚWIAT ZWIERZĄT

Omawiane obszary które zlokalizowane są w dzielnicy Czechów położone są na Płaskowyżu Nałęczowskim. Położenie mezoregionalne wpływa na występowanie określonych powierzchniowych utworów geologicznych, urozmaiconą rzeźbę terenu, warunki hydrologiczne oraz związane z nimi gleby i warunki mikroklimatyczne, które stwarzają dla flory i roślinności mozaikę siedlisk. Najbardziej jest to zauważalne w zróżnicowaniu roślinności potencjalnej, która jest wyrazem istniejących siedlisk. W omawianej części miasta są to siedliska subkontynentalnych grądów lipowo-dębowo-grabowych (Tilio-Carpinetum). Są to siedliska które mogłyby wykształcić się bez ingerencji człowieka. Natomiast roślinność rzeczywista, która obecnie zasiedla omawianą dzielnicę miasta znacznie odbiega od potencjalnej. W wyniku rozwoju urbanistycznego dzielnicy istotną rolę pełnią szeroko rozumiane tereny zielni miejskiej. Cała dzielnica Czechów charakteryzuje się wysokim wskaźnikiem terenów biologicznie czynnych i wielowarstwowej strukturze roślinności. Na większości terenów wprowadzono zieleń komponowaną, która łagodzi monotonię budowli, izoluje od ulic oraz tworzy enklawy wokół intensywnej zabudowy mieszkaniowej. Ponadto zieleń ta umiejscowiona w bezpośrednim sąsiedztwie bloków mieszkalnych poprawia warunki środowiskowe. W nasadzeniach stosowane są zróżnicowane pod względem gatunkowym drzewa, krzewy, głównie liściaste i rodzime oraz formy roślinności takie jak rabaty, skalniaki, trawniki tworząc tym samym zróżnicowane warunki siedliskowe (miejsca zacienione, półcieniste, nasłonecznione). Drzewa o rozłożystych koronach zostały nasadzone pojedynczo w warunkach umożliwiającym im właściwe ukształtowanie korony, z zachowaniem odpowiedniej odległości od budynków. Wprowadzono duże skupiny krzewów o zmiennej barwie, formie i pokroju. Zachowany jest układ alei wewnątrz osiedlowych obsadzonych klonem kulistym i leszczyną. Na osiedlu Wieniawskiego rosną rzadko spotykane w naszym regionie platany i buki czerwone. Ze względu na zachowano rozległych biologicznie czynnych przestrzeni między budynkami, opisywana dzielnica miasta w systemie przyrodniczym pełni rolę węzła ekologicznego.

Odmienne wygląda zieleń budownictwa jednorodzinne. Na omawianej dzielnicy Czechów zlokalizowane jest osiedle Choiny, gdzie występuje w szczególności zabudowa jednorodzinna z przydomowymi ogrodami. Wadą założeń zieleni indywidualnych jest to, iż nie zaspokajają potrzeby ogółu mieszkańców. Zieleń ta charakteryzuje się dużą zmiennością i jest zależna od powierzchni, gustów i zasobności mieszkańców.

W pasach regulacyjnych ulic zieleń przyuliczna jest najbardziej rozdrobnionym rodzajem zieleni w mieście. Ten rodzaj szaty roślinnej jest dość ubogi ze względu na eksploatację pasów ulicznych oraz częste prace ziemne związane z remontami i modernizacją uzbrojenia. Są to przede wszystkim trawniki z ewentualnymi nasadzeniami drzew i krzewów. Ponadto pobocza ulic zasiedla odporna na zasolenie mannica odstająca. Tereny parkingów porasta wyspecjalizowana roślinność odporna na deptanie złożona z życicy trwałej, babki zwyczajnej, wiechliny rocznej i pięciornika gęsiego. W szczelinach chodników występuje karmnik rozestany (gatunek rośliny należący do rodziny goździkowatych) wraz z mchami. Ze względu na silne

oddziaływanie ruchu ulicznego występująca roślinność przy głównych ciągach komunikacyjnych jest znacząco przekształcona i zmieniona.

Świat zwierząt omawianego rejonu miasta, zwłaszcza awifauna, jest typowy dla śródmieścia Lublina. W środowisku miejskim fauna pojawia się spontanicznie i jest stałym składnikiem układów ekologicznych. Występowanie wielu gatunków jest ściśle związane z zabudową mieszkaniową. Na obszarze całego miasta występuje wiele gatunków zwierząt dziko żyjących, z których znaczna część jest nie dostrzegana przez przeciętnego obserwatora. Największa liczba ssaków żyje w lasach. Na analizowanym obszarze nie występują zespoły leśne, ale ze względu sąsiedztwo granicy miasta i związanych z tym występowaniem dużych terenów rolnych stwarza możliwość migracji różnych gatunków ssaków na teren miasta. Ponadto na analizowanym obszarze mimo intensywnego zainwestowania występują liczne zadrzewienia i zakrzaczenia, które stwarzają odpowiednie warunki siedliskowe dla wielu gatunków zwierząt takich jak lisy, kuny, bażanty, jeże. Ponadto natknąć się można na niektóre gatunki zwierzyny łownej między innymi kuropatwy, zające, dzikie kaczki i sarny. Na omawianym terenie zaobserwować również można normice, jerze oraz krety. Jednak badania świata zwierząt Lublina są niepełne i w większości mają charakter fragmentaryczny. Dotyczą tylko wybranych grup bezkręgowców i nielicznych kręgowców. Jedynie awifauna, której badania trwają dość długo jest najdokładniej poznana, zarówno pod względem składu gatunkowym jak i liczebności. Wyróżnić można około 178 gatunków ptaków. Na analizowanym obszarze charakterystycznymi gatunkami są grupy ptaków osiedli mieszkaniowych takich jak: wróbel, sierpówka, kawka, jerzyk, gołąb miejski, szyszka. Ich obecność jest szczególnie widoczna na obszarach, gdzie jest dużo zieleni – dotyczy to przede wszystkim terenów zadrzewionych.

IX. ISTNIEJĄCY STAN SANITARNY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

1. STAN JAKOŚCI POWIETRZA

Uchwałą Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 27 października 2008 roku Nr XXV/438/08 przyjęto Program ochrony powietrza dla miasta Lublin opracowany ze względu na wystąpienie w 2005 roku ponadnormatywnej ilości dni z przekroczonym poziomem stężeń 24-godzinnych pyłu zawieszonego PM₁₀. Celem programu ochrony powietrza jest wskazanie przyczyn powstania przekroczeń dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu. Natomiast przyczyną obligującą do stworzenia programu w strefie Aglomeracji Lublin było wystąpienie ponadnormatywnej liczby dni z przekroczonym poziomem 24-godzinnym stężenia dla pyłu zawieszonego PM₁₀. Zgodnie z Programem ochrony powietrza dla miasta Lublina z 2008r. wielkość emisji powierzchniowej dla całego miasta, wyrażona ładunkiem pyłu PM₁₀ wynosiła 501,01 Mg/rok. Natomiast w 2011 roku emisja powierzchniowa, czyli emisja z indywidualnych systemów grzewczych, zajmowała wśród zanieczyszczeń powietrza pyłem PM₁₀ pierwsze miejsce i wyniosła 875,5 Mg/rok, co stanowi ok. 58% całkowitej wielkości emisji pyłu PM₁₀ dla miasta Lublin. W 2013 roku został zaktualizowany Program ochrony powietrza z 2008 roku zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska art. 91 ust.9c. W przeciągu 6 lat od przyjęcia Programu ochrony powietrza, strefa Aglomeracji Lublin, w dalszym ciągu klasyfikowana jest jako strefa klasy C w zakresie przekroczeń poziomów stężeń dla pyłu PM₁₀. Zgodnie z Programem ochrony powietrza dla miasta Lublina z 2008r. wielkość emisji powierzchniowej dla całego miasta, wyrażona ładunkiem

pyłu PM₁₀ wynosiła 501,01 Mg/rok. Natomiast w 2011 roku emisja powierzchniowa, czyli emisja z indywidualnych systemów grzewczych, zajmowała wśród zanieczyszczeń powietrza pyłem PM₁₀ pierwsze miejsce i wyniosła 875,5 Mg/rok, co stanowi ok. 58% całkowitej wielkości emisji pyłu PM₁₀ dla miasta Lublin. Inwentaryzację emisji przeprowadzono według dokonanego podziału terenu miasta na 8 obszarów, dla których obliczono wielkość emisji pyłu PM₁₀.

Obszar bilansowy	Ładunek pyłu PM ₁₀ (Mg/rok)
I – Ponikwoda, Kalinowszczyzna, Węglin Północny, Szerokie, Sławinek i Konstantynów	27,6
II – Czuby, Rury, Węglin Południowy	141,7
III – Czechów Północny i Południowy	21,9
IV – Hajdów – Zadębie, Felin, Tatary, Bronowice	31,1
V – Sławin	12,6
VI – Kośminek, Głusk, Abramowice, Dziesiąta, Wrotków	396,3
VII – Zemborzycze	35,1
VIII – Śródmieście, Stare Miasto, Za Cukrownią, Wieniawa	209,1
SUMA	875,5

Tabela 1: Ładunek pyłu PM₁₀ z poszczególnych obszarów bilansowych Lublina w roku bazowym 2011. Źródło: Program ochrony powietrza dla strefy - Aglomeracja Lubelska (Aktualizacja) 2013.

Obszary zmiany planu w całości zlokalizowane są w dzielnicy Czechów. Ładunek pyłu PM₁₀ w tej jednostce bilansowej wynosi 21,9 mg/rok i jest jednym z najniższych w mieście. Zatem najbardziej narażone na negatywne wpływy zanieczyszczeń powietrza są obszary charakteryzujące się intensywną zabudową w szczególności przemysłową z niewielkim udziałem terenów zielonych oraz wysokim natężeniem ruchu komunikacyjnego. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska każdego roku dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu. Analiza poziomu stężeń wykonana w ramach oceny jakości powietrza za 2015 r. umożliwiła przypisanie każdej strefie dla każdego zanieczyszczenia określonej klasy. Do klasy C, o poziomach stężeń powyżej poziomu dopuszczalnego bądź docelowego, zaliczono aglomerację lubelską ze względu na przekroczenia 24-godzinnych stężeń pyłu PM₁₀, pyłu PM_{2,5} i benzo/a/pirenu oznaczanego w pyłe PM₁₀. Wysokie wartości stężeń pyłu PM₁₀, pyłu PM_{2,5} i benzo/a/pirenu występowały prawie wyłącznie w sezonie grzewczym. Umożliwia to wskazanie „niskiej emisji” jako głównej przyczyny ponadnormatywnego zanieczyszczenia powietrza. Na utrzymywanie się wysokich stężeń duży wpływ miały niekorzystne warunki meteorologiczne w sezonie grzewczym (niska temperatura, mała prędkość wiatru, wyjątkowo mała ilość opadów). Występuje zatem obowiązek monitorowania stężeń na obszarach przekroczeń oraz konieczność konsekwentnego realizowania zadań nakreślonych w Programach Ochrony Powietrza dla aglomeracji lubelskiej. Stężenia dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, benzenu, tlenku węgla, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu dotrzymywały obowiązujących standardów i obie strefy dla tych zanieczyszczeń zostały zaliczone do klasy A. Pod względem zanieczyszczenia powietrza ozonem aglomerację lubelską, zaliczono do klasy A, ze względu na brak przekroczeń poziomu docelowego. Stwierdzono natomiast przekroczenie poziomu celu długoterminowego ozonu i dla tego kryterium określono klasę D2.

Parametry dotyczące zanieczyszczeń powietrza według Raportu o stanie środowiska w mieście Lublin, a więc na przedmiotowym terenie dla poszczególnych kształtowały się następująco:

Parametry dotyczące oceny jakości powietrza w województwie lubelskim za 2016 r. kształtowały się następująco:

- dwutlenek azotu – średnie roczne stężenie dwutlenku azotu wynosiło $22 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i stanowiło 55% stężenia dopuszczalnego, wynoszącego 40. Najwyższe stężenie jednogodzinne wynosiło $118 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (59% dopuszczalnego). Na żadnym stanowisku nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnego stężenia 1-godzinnego wynoszącego $200 \mu\text{g}/\text{m}^3$;
- dwutlenek siarki - stężenie średnie roczne w aglomeracji lubelskiej wynosiło $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Wartości stężeń 1-godz. i 24-godz. nie przekraczały poziomów dopuszczalnych. Stężenie 1-godz. wynosiło $35,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (ok. 10% poziomu dopuszczalnego wynoszącego $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$), 24-godz. $14,9 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (ok. 12% poziomu dopuszczalnego wynoszącego $125 \mu\text{g}/\text{m}^3$);
- pył zawieszony PM10 - Stężenia średnie roczne wynosiły odpowiednio $31 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (77,5% dopuszczalnego) i $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (62,5% poziomu dopuszczalnego). Na stanowisku przy ul. Obywatelskiej stwierdzono przekroczenie dopuszczalnej ilości przekroczeń stężeń 24-godzinnych. Odnotowano na tym stanowisku 40 dni ze stężeniami powyżej dopuszczalnego. Analiza serii pomiarowych kolejny raz potwierdziła występowanie znacznie wyższych stężeń w sezonie chłodnym. Wartości średnie dla sezonu chłodnego były kilkakrotnie wyższe od średnich z sezonu ciepłego. Sezonowa zmienność stężeń pyłu PM10 wykazująca występowanie przekroczeń prawie wyłącznie w sezonie grzewczym wskazuje, iż największy wpływ na uzyskiwane stężenia ma emisja ze spalania paliw do celów grzewczych;
- ozon - poziom docelowy oraz poziom celu długoterminowego ozonu w powietrzu określony jest jako maksymalna średnia ośmiogodzinna spośród średnich kroczących obliczanych ze średnich jednogodzinnych w ciągu doby. Poziom docelowy uznaje się za dotrzymany, jeśli liczba dni przekraczających wartość $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$, usredniona w ciągu kolejnych trzech lat, wynosi nie więcej niż 25. Poziom celu długoterminowego jest dotrzymany, jeżeli nie występują dni ze stężeniami o wartościach powyżej $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Maksymalna średnia ośmiogodzinna w 2016 roku była wyższa od $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i wynosiła $134,3 \mu\text{g}/\text{m}^3$, co oznacza, wystąpienie przekroczenia drugiego kryterium, jakim jest poziom celu długoterminowego. Liczba dni ze stężeniami ozonu powyżej $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ wyznaczona dla lat 2014-2016 wynosiła w Aglomeracji Lubelskiej od 6 do 10 dni;
- pył zawieszony PM2,5 - stężenie średnie roczne przy ul. Śliwińskiego wynosiło $19 \mu\text{g}/\text{m}^3$, co stanowi 76% stężenia dopuszczalnego. Przy ul. Obywatelskiej natomiast wystąpiło przekroczenie poziomu dopuszczalnego. Stężenie średnie roczne wynosiło $27 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (108% poziomu dopuszczalnego);
- benzen – średnie stężenie roczne wynosiło $2,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$, co stanowi 40% dopuszczalnego stężenia. Nie stwierdzono przekroczeń poziomu dopuszczalnego wynoszącego $5 \mu\text{g}/\text{m}^3$.
- ołów – stężenia średnie roczne ołowiu były na poziomie $0,007 \mu\text{g}/\text{m}^3$, co stanowi 1,4% poziomu dopuszczalnego wynoszącego $0,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$;
- tlenek węgla – w 2016 r. maksymalne 8-godzinne stężenie tlenku węgla wynosiło $4,0 \text{mg}/\text{m}^3$, tj. 40% poziomu dopuszczalnego, wynoszącego $10 \text{mg}/\text{m}^3$;
- arsen - stężenie średnie roczne arsenu wynosiło $1,0 \text{ng}/\text{m}^3$, co stanowi 16,7% poziomu docelowego wynoszącego $6 \text{ng}/\text{m}^3$;

- kadm – stężenie średnie roczne kadmu wynosiło $0,3 \text{ ng/m}^3$, tj. 6,0% poziomu docelowego wynoszącego 5 ng/m^3 ;
- nikiel – stężenie średnie roczne niklu $4,0 \text{ ng/m}^3$, tj. 20% poziomu docelowego wynoszącego 20 ng/m^3 ;
- benzo/a/piren - wartości średnie roczne w Lublinie, ul. Sliwińskiego wynosiły $2,0 \text{ ng/m}^3$ i przekraczały poziom docelowy wynoszący 1 ng/m^3 . Benzo/a/piren jest substancją charakteryzującą się dużym zróżnicowaniem stężeń w roku, z wysokimi wartościami w sezonie grzewczym i niskimi poza nim.

Z raportu o stanie środowiska województwa lubelskiego w 2016 roku wynika, iż w Lublinie stężenia większości zanieczyszczeń: benzenu, dwutlenku siarki, dwutlenku i tlenków azotu, tlenku węgla, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu, dotrzymywały norm jakości. Odnotowano przekroczenia 24-godzinnych stężeń pyłu PM10 i benzo/a/pirenu oznaczanego w pyłe PM10, również stężenia pyłu PM 2,5 przekraczały poziom dopuszczalny. Oznacza to potrzebę podjęcia działań w celu zmniejszenia emisji pyłów. Pod względem zanieczyszczenia powietrza ozonem stwierdzono przekroczenie poziomu celu długoterminowego ozonu. Głównymi emitorami zanieczyszczeń powietrza na przedmiotowym terenie są drogi. Zanieczyszczenia gromadzą się wokół miejsca powstawania, najczęściej na obszarach o zwartej zabudowie mieszkaniowej, co utrudnia proces przemieszczania i rozpraszania się zanieczyszczeń. Na analizowanej dzielnicy Czechów proces przewietrzania jest ułatwiony przez występujące niezabudowane przestrzenie pokryte trwałą roślinnością. Mimo to tak korzystnych uwarunkowań zanieczyszczenia powietrza nie są całkowicie wyeliminowane. Na analizowanym terenie największa emisja zanieczyszczeń emitowana jest ze źródeł liniowych, w mniejszym stopniu ze źródeł powierzchniowych. Źródła liniowe to przede wszystkim główne trasy komunikacyjne.

2. KLIMAT AKUSTYCZNY

Hałas środowiskowy jest to niepożądany i często uciążliwy dźwięk występujący w środowisku, którego źródłem jest działalność człowieka, a w szczególności ruch pojazdów. Klimat akustyczny Lublina, a zwłaszcza analizowanego obszaru kształtowany jest przede wszystkim przez hałas komunikacyjny. Omawiane tereny zlokalizowane są na intensywnie zagospodarowanej dzielnicy miasta Czechów gdzie występuje wzmożony ruch komunikacyjny. Największymi emitorami hałasu kołowego są al. Spółdzielczości Pracy, ul. Choiny, al. Mieczysława Smorawińskiego, al. Kompozytorów Polskich, ul. Elsnera. W porze dziennej poziom hałasu na tych drogach wynosi około 70-75 dB. Hałas ten emituje na sąsiadujące zabudowania wielorodzinne i w miarę oddalania się od głównej drogi emisja hałasu maleje. Przekroczenia hałasu LDWN w pobliżu omawianych obszarów są nie wielkie i wynoszą do 5 dB. Według Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2014.112 j.t.) poziomy dopuszczalnych norm hałasu odnoszą się do następujących rodzajów przeznaczenia terenów:

- pod zabudowę mieszkaniową,
- pod szpitale i domy opieki społecznej,
- pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- na cele uzdrowiskowe,

- na cele rekreacyjno-wypoczynkowe,
- na cele mieszkaniowo-usługowe;

Podsumowując klimat akustyczny analizowanych obszarów determinowany przede wszystkim przez hałas komunikacyjny. Nie zaobserwowano tu również emisji hałasu pochodzącego z działalności przemysłowej czy transportu kolejowego.

3. STAN WÓD

Wody podziemne, krążące w skałach kredy i paleocenu odznaczają się wysoką jakością i bardzo dużą mineralizacją. Charakteryzują się następującymi cechami: są to wody bezbarwne, bez zapachu lub o słabym zapachu roślinnym, miejscami wykazują także podwyższoną mętność. Odczyn (pH) waha się w granicach 6,2-8,0, jednak najczęściej mieści się w granicach 7,0-7,5. Średnia twardość węglanowa wynosi od 100 do 700 mg CaCO₃/dcm³, Przeważają jednak wody o twardości w granicach 300-500 mg CaCO₃/dcm³. Mineralizacja ogólna waha się w granicach 350-450 mg/dcm³, natomiast zawartość żelaza wynosi średnio 0,2-1,0 mg/dcm³, a manganu 0,1 mg/dcm³. Źródłami w/w jonów są osady czwartorzędowe bogate w substancję organiczną, z którą pierwiastki te tworzą szereg związków kompleksowych dobrze mieszających się w wodzie. Chlorki będące wskaźnikiem zanieczyszczeń antropogenicznych wód podziemnych wahają się w granicach od 5 do 88 mg/dcm³ (przy dopuszczalnej normie 300 mg/dcm³). Podwyższona zawartość chlorków występuje zwykle na terenach zurbanizowanych, co związane jest z zastosowaniem soli do utrzymania dróg w okresie zimowym. Zawartość siarczanów oscyluje w granicach od 0 do 143 mg/dcm³ i nie przekracza normy wynoszącej 200 mg/dcm³. Źródłem zwiększonej ilości jonów siarczanowych poza ściekami są emisje gazowe zawierające lotne związki siarki w postaci tlenków siarki SO₂ i SO₃. Lotne związki siarki podczas opadu tworzą kwaśne deszcze, które przenikają do wód podziemnych powodując jej zakwaszenie. Zawartość azotanów nie przekracza dopuszczalnej normy (10 mg/dcm³) i waha się w granicach 0,1-1,0 mg/dcm³. Podwyższone ilości azotanów są efektem intensywnego nawożenia mineralnego, spływ naturalny powoduje przenikanie związków azotu w głąb warstw wodonośnych. W strefach dolin rzecznych występują wyższe wartości dla takich wskaźników jak: utleniałość, SO₄²⁻, Cl⁻, Fe i Mn.

Reasumując należy stwierdzić, iż wody paleoceńsko - kredowe są dobrej jakości i należą do I i II klasy. Wody I klasy nie wymagają uzdatniania, natomiast wody II klasy ze względu na ponadnormatywną zawartość żelaza i manganu wymagają prostego uzdatniania. Aby utrzymać wysoką jakość wód podziemnych niezbędne jest właściwe zagospodarowanie stref ochronnych ujęć wód. Główny użytkowy poziom wodonośny związany ze szczelinowymi utworami kredy górnej w obrębie obszaru Lublina ma zróżnicowaną odporność na zanieczyszczenia z powierzchni terenu. Zagrożenie dla jakości wód mogą stanowić przecieki z nieszczelnych szamb, paliw, miejsc składowania surowców przemysłowych i odpadów. Od roku 2012 wprowadzono wszystkie wymagane RDW wskaźniki elementów biologicznych, tj. fitoplankton (wskaźnik IFPL), fitobentos (FO), makrofity (MIR), makrobezkręgowce bentosowe (MMI) i ichtiofaunę (EFI+, IBI). Każdy z elementów biologicznych posiada inną wrażliwość na określoną presję, dzięki czemu możliwa jest kompleksowa ocena ich negatywnych oddziaływań na środowisko rzeczne, a także wyznaczenie działań naprawczych, zmierzających do uzyskania co najmniej dobrego stanu wód.

Ocena jakości wód powierzchniowych nie podlega ocenie ponieważ na analizowanym terenie nie występują.

4. STAN GLEBY I POWIERZCHNI ZIEMI

Gleba jest ważnym komponentem środowiska przyrodniczego, a przede wszystkim środowiskiem życia roślin i niektórych gatunków zwierząt. Niestety bardzo łatwo akumulują się w niej zanieczyszczenia, które w wyniku infiltracji przedostają się do innych geokomponentów środowiska (wód podziemnych i powierzchniowych). Głównym czynnikiem powodującym degradację powierzchni ziemi, obniżającym wartość użytkową gruntów i jednocześnie pogarszającym warunki przyrodnicze są zmiany naturalnego ukształtowania rzeźby terenu w wyniku działalności antropogenicznej. Na opisywanych obszarach występują w większości tereny o funkcji technicznej (tereny urządzeń energetyki ciepłej) i usługowej z minimalnym udziałem powierzchni biologicznie czynnej. Wszystkie tereny objęte zmianą planu są już w pełni zurbanizowane, z tego względu pokrywa glebowa została większości zniszczona. Podsumowując pokrywa glebowa analizowanych terenów uległa już nieodwracalnej degradacji w wyniku działalności antropogenicznej i nie ulegnie dalszym znaczącym przekształceniom.

X. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Analizowany obszar objęty jest obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego - Uchwała Nr 825/XXXV/2005 Rady Miejskiej w Lublinie z dnia 17 listopada 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin - część III, obejmującego północny obszar miasta, zawarty między ulicami: Wyrwasa, Poligonową, Aleksandra Zelwerowicza do ulicy Koncertowej, ulicą Koncertową do granicy administracyjnej miasta, granicą administracyjną miasta do al. Spółdzielczości Pracy, zachodnią granicą pasa drogowego al. Spółdzielczości Pracy i północną granicą pasa drogowego ulic: Obywatelskiej, Jaczewskiego i północnej do al. Kompozytorów Polskich, południową granicą pasa drogowego al. Solidarności do ul. Wyrwasa (Dziennik Urzędowy Województwa Lubelskiego z 9 stycznia 2006 r., Nr 2, poz.17). Uchwała obejmuje cały rejon planistyczny III z wyłączeniem terenów: III/1, III/2, III/3, III/4. Obecnie tereny objęte zmianą planu A,B,D,E,F,G,H,I,J,M przeznaczone są w obowiązującym m.p.z.p. pod IT8 - tereny urządzeń energetyki ciepłej. Wnioski o zmianę są jednostkowe, wymagające drobnych korekt rysunku i zapisów planistycznych związanych z dopuszczeniem dodatkowej funkcji usługowej na terenie wymiennikowni ciepła. Obszar L obejmuje wnioskowane nieruchomości w rejonie ulicy Stefczyka - gdzie zmiana planu również będzie miała charakter drobnej, jednostkowej korekty rysunku i zapisów planistycznych.

Brak realizacji ustaleń planistycznych, proponowanych w projekcie planu spowoduje wykorzystanie terenu w sposób, który nakazuje obecnie obowiązujący plan miejscowy.

XI. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Stan środowiska nie ulegnie zmianie - obszary opracowań nie są objęte przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

XII. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI POSTANOWIENIŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

1. OBIEKTY PODLEGAJĄCE OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

W granicach opracowania nie występują żadne formy ochrony przyrody (w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody). Znajduje się on również poza zasięgiem obszarów Natura 2000. Brak jest tu także obszarów objętych ochroną planistyczną (ESPOCH) oraz udokumentowanych złóż surowców mineralnych. Zarówno na obszarze objętym zmianą planu, ani w jego pobliżu nie ma lasów. Całe miasto znajduje się w całości w obrębie głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP) nr 406 Zbiornik Niecka lubelska (Lublin), zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2006 r. w sprawie przebiegu granic obszarów dorzeczy i regionów wodnych. Wspomniany zbiornik wód podziemnych występuje w skałach górnokredowych Niecki Lubelskiej, odznaczając się wysoką jakością wód. GZWP nr 406 stanowi jeden z największych zbiorników wód podziemnych w Polsce.

2. POZOSTAŁE ELEMENTY SYSTEMU PEŁNOCYKLU ŻYCIOWEGO

W granicach opracowania nie występują lasy, wody powierzchniowe oraz udokumentowane zasoby surowców naturalnych.

XIII. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym mają swoje odzwierciedlenie w prawie polskim i w tworzonych na podstawie tego prawa dokumentach. Polska jako kraj należący do Unii Europejskiej ma obowiązek przestrzegania przepisów prawa wspólnotowego. Szczególne znaczenie posiada ustanowienie obszarów Natura 2000, jednakże w terenach objętych projektem zmiany planu obszary Natura 2000 nie występują. Ochrona środowiska kieruje się zasadą zrównoważonego rozwoju i jest obowiązkiem m.in. władz publicznych, które poprzez swą politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłemu pokoleniom.

W roku 2001 została uchwalona przez Sejm II Polityka Ekologiczna Państwa, jako dokument kierunkowy dla ówczasie przyszłych Programów Ochrony Środowiska szczebli wojewódzkich, powiatowych i gminnych, w której sformułowano cele polityki ekologicznej w zakresie racjonalizacji zużycia wody, zmniejszenia materiałochłonności i odpadów produkcji, zmniejszenia energochłonności, ochrony gleb, racjonalnej eksploatacji lasów, ochrony kopaliny, jakości powietrza, hałasu, bezpieczeństwa chemicznego i biologicznego, nadzwyczajnych zagrożeń środowiska, różnorodności biologicznej, krajobrazu.

Aktualnie obowiązuje Polityka Ekologiczna Państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016. Późniejsze programy ochrony środowiska wszystkich szczebli odnosiły się do analogicznego zakresu celów dla ochrony środowiska. Strategia Rozwoju Kraju na lata 2007-2015 wstępnie zaakceptowana przez Radę Ministrów w dniu 27 czerwca 2006 r. nie odniosła się do problematyki ochrony środowiska.

Niezależnie od planów, programów i strategii krajowych dokumentami obowiązującymi dla całego terytorium kraju są ustawy i rozporządzenia. Wśród ogromnej ilości ustaw dotyczących problemów ochrony środowiska jako całości i jej elementów jak wody, powietrza, gleb itd. należy wymienić podstawowe akty prawne takie jak:

- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne,
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,
- Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze,
- ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- Ustawa z dnia 12 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie,

Oprócz grupy wymienionych powyżej ustaw istnieje ogromna ilość rozporządzeń dotyczących bezpośrednio lub pośrednio ochrony środowiska. Jednak nie widzi się potrzeby w tym miejscu wymieniania tych rozporządzeń.

Na szczeblu województwa podstawowym dokumentem dotyczącym problematyki ochrony środowiska jest program ochrony środowiska dla Województwa Lubelskiego oraz Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego.

Na szczeblu najniższym są dokumenty, polityki i programy gminne (Strategia Rozwoju Gminy, Program ochrony Środowiska, Plan gospodarki odpadami, itp.)

XIV. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIO-TERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

1. OGÓLNE USTALENIA PLANISTYCZNE

Teren zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje obszar obecnie obowiązującego planu część III, dla którego przyjęte ustalenia są zgodne ze wskazaniami polityki przestrzennej w obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin.

Projekt zmiany planu określa:

- przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu i różnych zasadach zagospodarowania,
- zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
- zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu,
- sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalone na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych,
- szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości,
- szczegółowe warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu w tym zakaz zabudowy,
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
- stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust.4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r.

1. Projekt zmiany planu część III dla obszarów: A – położonego w rejonie ul. Beskidzkiej, B – położonego w rejonie ul. Braci Wieniawskich, D – położonego w rejonie ul. Karpackiej, E – położonego w rejonie al. Kompozytorów Polskich i ul. Braci Wieniawskich, F – położonego w rejonie ul. K. Lipińskiego, G – położonego w rejonie ul. Z. Noskowskiego, H – położonego w rejonie ul. Oratoryjnej, I – położonego w rejonie ul. Paryskiej, J – położonego w rejonie ul. Skołuby, M – położonego w rejonie ul. W. Żywnego i Żelazowej Woli wyznaczyć:

- U** – tereny zabudowy usługowej;
- C** – tereny infrastruktury technicznej – ciepłownictwo;
- E** – tereny infrastruktury technicznej – elektroenergetyka;

- KDD** – tereny dróg publicznych – droga dojazdowa;
- KX1** – tereny wydzielonych ciągów pieszo – jezdnych;
- KX** – tereny wydzielonych ciągów pieszych;

2. Projekt zmiany planu część III dla obszaru L – położonego w rejonie ul. F. Stefczyka;

- U** – tereny zabudowy usługowej;
- E** – tereny infrastruktury technicznej – elektroenergetyka;

2. SZCZEGÓŁOWA PROGNOZA WPŁYWU USTALEŃ PROJEKTU PLANU

Poniższa tabela przedstawia dokładną analizę ustaleń planistycznych proponowanych w projekcie zmiany planu. Odnosi się do poszczególnych obszarów planistycznych w kategorii dotychczasowego zagospodarowania i funkcji w obecnie obowiązującym planie.

WYŁOŻENIE DO WGLĄDU PUBLICZNEGO W DNIACH OD 05 LUTEGO DO 28 LUTEGO 2018 R.

Obszar	Numer i symbol funkcji w projekcie zmiany planu	Nazwa funkcji w planie objętym zmianą zagospodarowania	Dotychczasowa funkcja w obowiązującym planie	Dotychczasowy sposób użytkowania	Prognozowany wpływ ustaleń na środowisko przyrodnicze
A,B,D,E, F,G,H,I, J,M	1C/U	C/U - Tereny infrastruktury technicznej – ciepłownictwo, tereny zabudowy usługowej.	IT8 - tereny urządzeń energetyki ciepłej.	Budynki urządzeń energetyki ciepłej, częściowo zieleń niska i wysoka.	W stosunku do poprzednio obowiązującego planu i obecnego użytkowania nowe ustalenia planistyczne w części obszaru ramach funkcji terenu mają neutralny wpływ na stan środowiska przyrodniczego. Jedyne w miejscu obecnie występującej roślinności nowe ustalenia planistyczne wpłyną negatywnie na stan środowiska ponieważ nastąpi ubytek powierzchni biologicznie czynnej.
	2C/U			Budynek urządzeń energetyki ciepłej.	W stosunku do poprzednio obowiązującego planu i obecnego użytkowania nowe ustalenia planistyczne w ramach funkcji terenu mają neutralny wpływ na stan środowiska przyrodniczego.
	3C/U				
	4C/U				
	5C/U				
	6C/U	C/U - Tereny infrastruktury technicznej – ciepłownictwo, tereny zabudowy usługowej.	KX1 - tereny komunikacji pieszo-jazdnej. M4 - tereny mieszkaniowe. KDD-G	Budynek urządzeń energetyki ciepłej, zieleń niska, pojedyncze drzewa,	W stosunku do poprzednio obowiązującego planu i obecnego użytkowania nowe ustalenia planistyczne w części obszaru ramach funkcji terenu mają neutralny wpływ na stan środowiska przyrodniczego. Jedyne w miejscu obecnie występującej roślinności nowe ustalenia planistyczne wpłyną negatywnie na stan środowiska ponieważ nastąpi ubytek powierzchni biologicznie czynnej.
	7C/U			Budynek urządzeń energetyki ciepłej,	W stosunku do poprzednio obowiązującego planu i obecnego użytkowania nowe ustalenia planistyczne w ramach funkcji terenu mają neutralny wpływ na stan środowiska przyrodniczego.
	8C/U				
	9C/U				
	10C/U				
	1E	E - Tereny infrastruktury technicznej elektroenergetyka	IT8 - tereny urządzeń energetyki ciepłej.	Stacja transformatorowa,	W stosunku do poprzednio obowiązującego planu i obecnego użytkowania nowe ustalenia planistyczne w ramach funkcji terenu mają neutralny wpływ na stan środowiska przyrodniczego ponieważ funkcja ta jest już zrealizowana natomiast nie była wydzielona w poprzednio obowiązującym planie. Ponadto zmiana planu porządkuje funkcje terenu zgodnie z faktycznym ich użytkowaniem.
	2E				
	3E		M4 - tereny mieszkaniowe.		
	4E		IT8 - tereny urządzeń energetyki ciepłej.		
	5E				

WYŁOŻENIE DO WGLĄDU PUBLICZNEGO W DNIACH OD 05 LUTEGO DO 29 LUTEGO 2019 R.

Obszar	Numer i symbol funkcji w projekcie zmiany planu	Nazwa funkcji w planie objętym zmianą zagospodarowania	Dotychczasowa funkcja w obowiązującym planie	Dotychczasowy sposób użytkowania	Prognozowany wpływ ustaleń na środowisko przyrodnicze
	1KDD ZT	KDD - Tereny dróg publicznych – ulica dojazdowa. ZT – obszar zieleni towarzyszącej	M4- tereny mieszkaniowe KDD-G - tereny tras komunikacyjnych – D - drogi (ulice) dojazdowe – G - drogi (ulice) gminne	ul. Noskowskiego, parking, zieleń niska,	W stosunku do poprzednio obowiązującego planu i obecnego użytkowania nowe ustalenia planistyczne w ramach funkcji terenu mają neutralny wpływ na stan środowiska przyrodniczego ponieważ ulica Zygmunta Noskowskiego jest zrehabilitowana. Pozytywnym ustaleniem planistycznym jest wprowadzenie zieleni towarzyszącej w ramach funkcji terenu 1KDD będzie ona spełniać rolę zieleni izolacyjnej dla sąsiadującej zabudowy mieszkaniowej.
	1KX1	KX1 - Tereny wydzielonych ciągów pieszo – jezdnych	KX1 - tereny komunikacji pieszo-jezdnej M4 - tereny mieszkaniowe. KDD-G - tereny tras komunikacyjnych – D - drogi (ulice) dojazdowe – G - drogi (ulice) gminne	ciąg pieszo-jezdny,	W stosunku do poprzednio obowiązującego planu i obecnego użytkowania nowe ustalenia planistyczne w ramach funkcji terenu nie wpływają na stan środowiska przyrodniczego.
	1KX	KX - Tereny wydzielonych ciągów pieszych	KX - tereny komunikacji pieszej	Chodnik,	
L	1U KS	U – tereny zabudowy usługowej KS – obszar obsługi komunikacyjnej	AG- tereny aktywności gospodarczej.	Budynki biurowe, parking, zieleń niska i wysoka,	W stosunku do poprzednio obowiązującego planu nowe ustalenia pod względem zmiany funkcji z terenów aktywności gospodarczej na usługi mają pozytywny wpływ na środowisko. Pozytywnym ustaleniem planu na zdrowie ludzi jest wyznaczenie strefy ochronnej od linii wysokiego napięcia. Strefa jest wolna od zabudowy, a jej w jej obszarze jest wydzielony obszar obsługi komunikacyjnej jako wydzielenie wewnętrzne w ramach funkcji usługowej.
	1E	E – tereny infrastruktury technicznej – elektroenergetyka	IT1 - tereny urządzeń elektroenergetyki	Parking,	W stosunku do poprzednio obowiązującego planu i obecnego użytkowania nowe ustalenia planistyczne w ramach funkcji terenu mają neutralny wpływ na stan środowiska przyrodniczego.

WYŁOŻENIE DO WGLĄDU PUBLICZNEGO W DNACH OD 05 LUTEGO DO 29 LUTEGO 2019 R.

3. WPLYW USTALEŃ PLANU NA KOMPONENTY ŚRODOWISKA

W wyniku realizacji ustaleń projektu zmiany planów nastąpi zmiana w sposobie użytkowania części terenów. W obszarze od **A** do **M** zmianie ulegnie funkcja przeznaczenia terenu w obrębie stacji wymiennikowni ciepłych i poprzez dodatnie funkcji usługowej z dopuszczeniem dotychczasowych funkcji technicznych. W obszarze **L** zmiana planu związana jest z wprowadzaniem nieprzekraczalnej linii zabudowy i zmianą funkcji terenu z aktywności gospodarczej (AG) na usługi (U) i wprowadzeniem obszaru obsługi komunikacyjnej (KS – wydzielenie wewnętrzne w ramach funkcji podstawowej U). Poniżej przedstawiono wpływ ustaleń projektu zmiany planu na poszczególne komponenty środowiska.

RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA – Na badanych terenach nie występują obszary chronione zgodnie z Ustawą o ochronie przyrody. Ze względu na lokalizację przedmiotowych terenów w obszarach intensywnej urbanizacji, szata roślinna jest dość uboga. Minimalne obszary cenne przyrodniczo to przede wszystkim powierzchnie aktywne biologicznie występujące głównie w postaci zieleni niskiej i wysokiej, które na analizowanych terenach występują na bardzo małych powierzchniach. Realizacja ustaleń projektu zmiany MPZP w szczególności w obszarze **A** i **L** spowoduje zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. Natomiast w obszarze **G** zostały wyznaczone dodatkowe obszary zieleni towarzyszącej jako wydzielenie wewnętrzne w ramach funkcji podstawowej. Na pozostałych terenach z uwagi na brak występowania powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do skali Planów, zmiany te nie przyniosą znaczących negatywnych skutków dla bioróżnorodności tych terenów. Korzystnym oddziaływaniem na bioróżnorodność biologiczną jest nakaz realizacji zieleni urządzonej spełniającej rolę izolacyjną w różnej formie (zieleni wysokiej, średniej i niskiej) w obszarze zieleni towarzyszącej **ZT** w ramach terenu **1KDD**. Podsumowując różnorodność biologiczna obszarów objętych zmianą planu jest dość uboga, charakterystyczna dla centrów dużych miast i ich dzielnic przemysłowo-usługowych. Występujące nie wielkie powierzchnie zieleni zostaną dodatkowo zubożona poprzez intensywne wykorzystanie terenu. Zieleni niska zajmuje również marginalne powierzchnie. Obszary objęte opracowaniem nie stanowią istotnego elementu w systemie ekologicznym miasta. W związku z powyższym pozostałe omawiane obszary zmiany Planu nie spowodują znaczących negatywnych zmian w powierzchni czynnej biologicznie i nie będą mieć wpływu na szatę roślinną oraz zwierzęta, a tym samym na różnorodność biologiczną.

LUDZIE – Na analizowanych obszarach wiodącymi funkcjami są usługowe i techniczne. Zmiana Planu na analizowanych obszarach dotyczy drobnych korekt wskaźników urbanistycznych lub wprowadzeniem dodatkowej funkcji usługowej towarzyszącej budynkom infrastruktury technicznej. Zmiana ta będzie mieć pozytywny, stały wpływ na jakość życia mieszkańców sąsiadujących budynków mieszkalnych. Ponadto przyczyni się do poprawy jakości oraz standardu technicznego obiektu wymiennikowni wraz z dostosowaniem go do bieżących potrzeb funkcjonalnych i użytkowych. Pozytywny wpływ na jakość życia ludzi mają ustalenia zmiany Planu obszaru **G** i wprowadzenie obszaru zieleni towarzyszącej w ramach terenu **1KDD**. Zieleni ta będzie pełnić funkcję izolacji między ulicą a sąsiadującą zabudową mieszkaniową. Zmiana Planu wprowadza także korzystny zapis określający standard akustyczny jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo - usługowej w przypadku realizacji lokalu mieszkalnego (teren **1C/U** i **3C/U**). Przez obszar **L** przebiega linia wysokiego napięcia **110kV**. Pozytywnym, stałym, bezpośrednim, długookresowym oddziaływaniem jest ustalenie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym poprzez wyznaczenie w zmianie planu pasa technologicznego

40 metrów po 20 m od osi linii, który pełni funkcję strefy ochronnej. Do czasu przebudowy, likwidacji lub skablowania linii w strefie ochronnej plan zakazuje: lokalizacji nowych budynków przeznaczonych na pobyt stały ludzi, sadzenia drzew oraz roślinności wysokiej, lokalizacji budowli zawierających materiały niebezpieczne pożarowo, stacji paliw, wprowadzania stref zagrożonych wybuchem. Zmiana Planu nie wprowadza nowych urządzeń emitujących promieniowanie elektromagnetyczne wymagających stosowania stref ochronnych (nowe inwestycje nie przyczynią się do emisji pól elektromagnetycznych), a także mogących stanowić źródło poważnych awarii. Na terenach objętych opracowaniem nie występują również tereny narażone na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożone osuwaniem się mas ziemnych. Projektowane zagospodarowanie terenu nie powinno zatem wprowadzić dodatkowych zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi na terenach objętych zmianą planu oraz na terenach pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń zmiany Planu. Oddziaływania na ludzi będą miały zatem głównie bezpośredni, pozytywny, skumulowany i stały charakter o lokalnym zasięgu. Rozpatrując Plan pod względem zaspokojenia potrzeb człowieka, tj. dostępu do usług, pracy, komunikacji, stwierdzić jednoznacznie można, że projektowane zmiany wpływają korzystnie na człowieka.

ZWIERZĘTA – Projekty zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego analizowanych obszarów nie będą mieć znaczącego wpływu na świat zwierząt, który jest już dość ubogi.

WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE – Projektowane funkcje przestrzenne nie powinny generować istotnych zagrożeń ilościowych i jakościowych dla wód podziemnych i powierzchniowych ponieważ projekty zmian Planów eliminują te zagrożenia poprzez odpowiednie zapisy między innymi poprzez nakaz zachowania standardów jakości środowiska (zgodnie z przepisami odrębnymi), zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej poprzez włączenie do istniejącej sieci miejskiej. Plan nakazuje odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z dachów i terenów utwardzonych do sieci kanalizacji deszczowej i odprowadzenie ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej. Są to wystarczające i zgodne z wymaganiami ochrony środowiska ustalenia i stanowią wystarczające zabezpieczenie wód tego terenu przed wzrostem ilości zanieczyszczeń i zaliczane są do stałych, pozytywnych ustaleń zmiany Planu. W obszarze opracowania nie przewiduje się wytwarzania agresywnych ścieków przemysłowych. Teren w większości jest utwardzony (izolacja gruntów), z tego względu przedostanie się ewentualnych zanieczyszczeń do gruntu, a następnie do wód podziemnych jest zminimalizowane. Nieprzewidziane chwilowe zanieczyszczenie wód podziemnych może nastąpić jedynie w pojedynczych, incydentalnych wypadkach podczas realizacji ustaleń zmiany Planu, ale mimo to nie powinno to wpłynąć na pogorszenie dotychczasowego stanu jednolitych części wód podziemnych. Ustalenia Planu nie stoją też w sprzeczności z celami zawartymi w „Planie gospodarowania wodami w obszarze dorzecza Wisły” (wynikającym z Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz działu III ustawy Prawo wodne). Oddziaływania te charakteryzowane są zatem, jako zarówno bezpośrednie jak i pośrednie (czasem skumulowane), o różnym rozmieszczeniu czasowym, ale zawsze lokalnej skali.

POWIETRZE I KLIMAT AKUSTYCZNY – Na podstawie raportu o stanie środowiska województwa lubelskiego za 2015 r. i oceny jakości powietrza w województwie lubelskim za 2016 oraz Programu ochrony powietrza dla miasta Lublina określono stan powietrza dla obszarów będących w opracowaniu. Największymi antropogenicznymi źródłami emisji zanieczyszczeń do powietrza w obszarze opracowywanych planów są zorganizowane źródła emitujące zanieczyszczenia w czasie procesów energetycznego spalania paliw, środki transportu samochodowego i wodnego, paleniska i kotłownie indywidualnych systemów grzewczych oraz budynków. Duży odsetek zanieczyszczeń stanowią gazy i pyły, głównie pyłu PM10 i PM2,5. Podstawę

klasyfikacji stanowiły kryteria określone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2012, poz. 1031). Według danych WIOŚ parametry dotyczące oceny jakości powietrza w województwie lubelskim za 2016 r. kształtowały się następująco:

- dwutlenek azotu – średnie roczne stężenie dwutlenku azotu wynosiło $22 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i stanowiło 55% stężenia dopuszczalnego, wynoszącego 40. Najwyższe stężenie jednogodzinne wynosiło $118 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (59% dopuszczalnego). Na żadnym stanowisku nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnego stężenia 1-godzinne wynoszącego $200 \mu\text{g}/\text{m}^3$;
- dwutlenek siarki - stężenie średnie roczne w aglomeracji lubelskiej wynosiło $4,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Wartości stężeń 1-godz. i 24-godz. nie przekraczały poziomów dopuszczalnych. Stężenie 1-godz. wynosiło $35,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (ok. 10% poziomu dopuszczalnego wynoszącego $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$), 24-godz. - $14,9 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (ok. 12% poziomu dopuszczalnego wynoszącego $125 \mu\text{g}/\text{m}^3$);
- pył zawieszony PM10 - Stężenia średnie roczne wynosiły odpowiednio $31 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (77,5% dopuszczalnego) i $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (62,5% poziomu dopuszczalnego). Na stanowisku przy ul. Obywatelskiej stwierdzono przekroczenie dopuszczalnej ilości przekroczeń stężeń 24-godzinnych. Odnotowano na tym stanowisku 40 dni ze stężeniami powyżej dopuszczalnego. Analiza serii pomiarowych kolejny raz potwierdziła występowanie znacznie wyższych stężeń w sezonie chłodnym. Wartości średnie dla sezonu chłodnego były kilkakrotnie wyższe od średnich z sezonu ciepłego. Sezonowa zmienność stężeń pyłu PM10 wykazująca występowanie przekroczeń prawie wyłącznie w sezonie grzewczym wskazuje, iż największy wpływ na uzyskiwane stężenia ma emisja ze spalania paliw do celów grzewczych;
- ozon - poziom docelowy oraz poziom celu długoterminowego ozonu w powietrzu określony jest jako maksymalna średnia ośmiogodzinna spośród średnich kroczących obliczanych ze średnich jednogodzinnych w ciągu doby. Poziom docelowy uznaje się za dotrzymany, jeśli liczba dni przekraczających wartość $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ uśredniona w ciągu kolejnych trzech lat, wynosi nie więcej niż 25. Poziom celu długoterminowego jest dotrzymany, jeżeli nie występują dni ze stężeniami o wartościach powyżej $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Maksymalna średnia ośmiogodzinna w 2016 roku była wyższa od $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i wynosiła $134,3 \mu\text{g}/\text{m}^3$, co oznacza, wystąpienie przekroczenia drugiego kryterium, jakim jest poziom celu długoterminowego. Liczba dni ze stężeniami ozonu powyżej $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ wyznaczona dla lat 2014-2016 wynosiła w Aglomeracji Lubelskiej od 6 do 10 dni;
- pył zawieszony PM2,5 - stężenie średnie roczne przy ul. Śliwińskiego wynosiło $19 \mu\text{g}/\text{m}^3$, co stanowi 76% stężenia dopuszczalnego. Przy ul. Obywatelskiej natomiast wystąpiło przekroczenie poziomu dopuszczalnego. Stężenie średnie roczne wynosiło $27 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (108% poziomu dopuszczalnego);
- benzen – średnie stężenie roczne wynosiło $2,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$, co stanowi 40% dopuszczalnego stężenia. Nie stwierdzono przekroczeń poziomu dopuszczalnego wynoszącego $5 \mu\text{g}/\text{m}^3$.
- ołów – stężenia średnie roczne ołowiu były na poziomie $0,007 \mu\text{g}/\text{m}^3$, co stanowi 1,4% poziomu dopuszczalnego wynoszącego $0,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$;
- tlenek węgla – w 2016 r. maksymalne 8-godzinne stężenie tlenku węgla wynosiło $4,0 \text{mg}/\text{m}^3$, tj. 40% poziomu dopuszczalnego, wynoszącego $10 \text{mg}/\text{m}^3$;
- arsen - stężenie średnie roczne arsenu wynosiło $1,0 \text{ng}/\text{m}^3$, co stanowi 16,7% poziomu docelowego wynoszącego $6 \text{ng}/\text{m}^3$;

- kadm – stężenie średnie roczne kadmu wynosiło $0,3 \text{ ng/m}^3$, tj. 6,0% poziomu docelowego wynoszącego 5 ng/m^3 ;
- nikiel – stężenie średnie roczne niklu $4,0 \text{ ng/m}^3$, tj. 20% poziomu docelowego wynoszącego 20 ng/m^3 ;
- benzo/a/piren - wartości średnie roczne w Lublinie, ul. Słowińskiego wynosiły $2,0 \text{ ng/m}^3$ i przekraczały poziom docelowy wynoszący 1 ng/m^3 . Benzo/a/piren jest substancją charakteryzującą się dużym zróżnicowaniem stężeń w roku, z wysokimi wartościami w sezonie grzewczym i niskimi poza nim.

Z raportu o stanie środowiska województwa lubelskiego w 2015 roku wynika, iż w Lublinie stężenia większości zanieczyszczeń: benzenu, dwutlenku siarki, dwutlenku i tlenków azotu, tlenku węgla, azotowiu, arsenu, kadmu, niklu, dotrzymywały norm jakości. Odnotowano przekroczenia 24-godzinnych stężeń pyłu PM10 i benzo/a/pirenu oznaczanego w pyłe PM10, również stężenia pyłu PM2,5 przekraczały poziom dopuszczalny. Oznacza to potrzebę podjęcia działań w celu zmniejszenia emisji pyłów. Pod względem zanieczyszczenia powietrza ozonem stwierdzono przekroczenie poziomu celu długoterminowego ozonu. Z tego względu aglomeracja lubelska została zakwalifikowywana do strefy C. Przypisanie do tej strefy nie oznacza złej jakości powietrza na obszarze całej aglomeracji, a oznacza lokalne występowanie przekroczeń określonej substancji. Wysokie wartości stężeń pyłu PM10, pyłu PM2,5 i benzo/a/pirenu występowały prawie wyłącznie w sezonie grzewczym. Umożliwia to wskazanie „niskiej emisji” jako głównej przyczyny ponadnormatywnego zanieczyszczenia powietrza. Na utrzymywanie się wysokich stężeń duży wpływ miały niekorzystne warunki meteorologiczne w sezonie grzewczym (niska temperatura, mała prędkość wiatru, wyjątkowo mała ilość opadów). Występuje zatem obowiązek monitorowania stężeń na obszarach przekroczeń.

Obszary objęte zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zlokalizowane są na intensywnie zagospodarowanej dzielnicy miasta Czechów gdzie występuje wzmożony ruch komunikacyjny. Największym źródłem hałasu w obszarze opracowania jest hałas spowodowany ruchem komunikacyjnym. Największymi emitorami hałasu kołowego są ul. Choiny, al. Mieczysława Smorawińskiego, al. Kompozytorów Polskich i ul. Elsnera. W porze dziennej poziom hałasu na tych drogach wynosi około 70-75 dB. Hałas ten emituje na sąsiadujące zabudowania wielorodzinne i w miarę oddalania się od głównej drogi emisja hałasu maleje. Przekroczenia hałasu LDW w pobliżu omawianych obszarów są nie wielkie i wynoszą do 5 dB.

Dbając o odpowiedni klimat akustyczny projekt Planu wprowadza standard akustyczny jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo – usługowej w przypadku realizacji lokalu mieszkalnego (teren 1C/U i 3C/U).

Podsumowując największy wpływ na środowisko przyrodnicze analizowanego terenu mają właśnie liniowe zanieczyszczenia wywołane działalnością człowieka. Zanieczyszczenia gromadzą się wokół miejsca powstawania, najczęściej na obszarach o zwartej zabudowie mieszkaniowej, co utrudnia proces przemieszczania i rozpraszania się zanieczyszczeń. Na analizowanej dzielnicy Czechów proces przewietrzania jest ułatwiony przez występujące niezabudowane przestrzenie pokryte trwałą roślinnością. Mimo to tak korzystnych warunków zanieczyszczenia powietrza nie są całkowicie wyeliminowane

POWIERZCHNIA ZIEMI I GLEBY – Ze względu na zainwestowanie wszystkich obszarów zmiany planu zarówno pokrywa glebowa, jak i morfologia terenu, są już silnie przekształcone. W związku z tym projekty zmiany Planów nie będą mieć wpływu na zmianę stanu pokrywy glebowej. Dodatkowo w kwestii ochrony gleb zmiany Planów regulują gospodarkę ściekową i odpadową, co pośrednio przyczyni się do utrzymania jakości

gruntu - geochemizm powierzchni litosfery i jej dotychczasowa kondycja zostanie zachowana. Nowo projektowane użytkowanie terenu nie zmieni istotnie generowania odpadów komunalnych ilościowo i jakościowo - ilość wytwarzanych odpadów zwiększy się proporcjonalnie do wzrostu liczby użytkowników terenu. Niekorzystne, trwałe oddziaływanie będzie związane z realizacją nowych funkcji lub rozbudową istniejących tj. wykopy pod fundamenty. Podsumowując oddziaływania terenów objętych opracowaniem na środowisko będą należeć zarówno do bezpośrednich, chwilowych, czy krótkotrwałych jak i stałych, ale zawsze o zasięgu jedynie lokalnym.

KRAJOBRAZ, ZABYTKI I DOBRA MATERIALNE – Ustalenia zmiany planu nie przyczynią się do zmiany krajobrazu. Większość terenów objętych projektem zmiany planu stanowią tereny przeznaczone pod funkcje usługowe lub techniczne i są już w większości w pełni zagospodarowane. Istotne znaczenie dla kształtowania krajobrazu mają ustalenia dotyczące kształtowania ładu przestrzennego między innymi poprzez nakaz starannego ukształtowania i utrzymania zieleni urządzonej, towarzyszącej budynkom i ciągom komunikacyjnym, w formie zieleni niskiej, średniej i wysokiej, jak również poprzez dopuszczenie lokalizacji elementów kompozycyjnych w formie pomnika, rzeźby lub fontanny. Ponadto wprowadzane obszary zieleni towarzyszącej z nakazem realizacji nasadzeń różnych form zieleni urządzonej. Ponadto ustalenia planistyczne nakazują kształtowanie przestrzeni publicznych w estetyczny sposób, co będzie mieć pozytywny wpływ na najbliższy krajobraz. Realizacja powyższych zakazów i nakazów wpłynie pozytywnie na wartość krajobrazu.

ZASOBY NATURALNE – Projekty zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego nie będzie mieć wpływu na zasoby naturalne. (brak oddziaływania).

Podsumowując projekty zmian planów w swych ustaleniach przewiduje szereg rozwiązań, których realizacja ograniczy negatywne oddziaływanie na komponenty środowiska. Tak więc w wyniku analizy ustaleń projektu zmiany planu można stwierdzić, iż ich przeważająca część wpłynie pozytywnie na stan oraz funkcjonowanie poszczególnych komponentów środowiska. Do najistotniejszych należą ustalenia dotyczące ochrony wód podziemnych, będących najcenniejszym zasobem środowiska obszaru opracowania. Istotne są również ustalenia dotyczące zieleni, gdyż jak wynika z przeprowadzonej analizy ich realizacja skutkuje największym pozytywnym wpływem na komponenty środowiska.

4. USTALENIA ODDZIAŁUJĄCE NA PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000

Brak oddziaływań na obszary Natura 2000 ze względu na położenie w znacznej odległości od tychże obszarów.

5. WPŁYW USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU NA ISTNIEJĄCE I PROJEKTOWANE NA TERENIE MIASTA LUBLIN UJĘCIA WÓD PODZIEMNYCH WRAZ Z WYZNACZONYMI STREFAMI OCHRONNYMI

Na przedmiotowych terenach nie występują ujęcia wód podziemnych. Projektowane zmiany planów uwzględniają ochronę wód podziemnych poprzez zapisy odnoszące się do gospodarko wodno-ściekowej.

Projekty zmian MPZP eliminują zagrożenia dla wód podziemnych poprzez:

- nakaz zachowania standardów jakości środowiska – zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nakazuje się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych, odprowadzenie ścieków komunalnych w oparciu o istniejące i planowane sieci miejskiego systemu wodociągowego i miejskiego systemu kanalizacji sanitarnej;

Nie przewiduje się występowania znaczącego wpływu ustaleń projektu zmiany planu na środowisko wodne, gdyż projekt wprowadza rozwiązania techniczne w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, które mają na celu minimalizację ewentualnego negatywnego wpływu.

6. WPŁYW USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU NA CELE ŚRODOWISKOWE DLA JEDNOLITYCH WÓD PODZIEMNYCH I POWIERZCHNIOWYCH, OKREŚLONYCH W „PLANIE GOSPODAROWANIA WODAMI W OBSZARZE DORZECZA WISŁY”

Przypadkowe skażenia środowiska gruntowo-wodnego (zidentyfikowane zagrożenia nadzwyczajne – wg raportów o stanie środowiska WIOŚ) w wyniku realizacji ustaleń projektu zmiany planu praktycznie nie istnieją ponieważ teren objęty zmianą planu przeznaczony jest głównie pod funkcje usługowe nieuciążliwe z nakazem odprowadzania wód opadowych i roztopowych z dachów i terenów utwardzonych do sieci kanalizacji deszczowej. Ponadto ustalenia projektu zmiany planu nakazują odprowadzanie ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej. Ustalenia projektu zmiany planu eliminują potencjalne niebezpieczeństwo zagrożenia dla jednolitych wód podziemnych i powierzchniowych. Kwestia jednolitych wód podziemnych została opisana w rozdziale 9.4 Stan wód. W przypadku zaistnienia awarii i innych zagrożeń najbardziej prawdopodobne są zagrożenia transportowe, spowodowane wypadkami drogowymi z sąsiadujących ulic obszarów opracowania między innymi al. Spółdzielczości Pracy, al. Kompozytorów Polskich i al. Mieczysława Smorawińskiego. W mniejszym stopniu zagrożenie mogą stanowić rozszczelnienia instalacji, przewodów, rurociągów przesyłowych.

Jeśli chodzi o pobór wód i eksploatację wód w przypadku realizacji ustaleń zmiany planów należy spodziewać się niewielkiego wzrostu poboru w stosunku do obecnego użytkowania. Analizowane obszary w większości są już zagospodarowane, a projekty zmian planów w większości sankcjonują obecne użytkowanie z możliwością dopuszczenia dodatkowych funkcji usługowych i nie wielkim zakresie funkcji mieszkaniowej z tego względu nieznacznie może zwiększyć się wielkość poboru wody. Prowadzenie racjonalnej gospodarki wodą, którą zauważa się w ostatnich latach może zniwelować negatywne oddziaływania. Generalnie na obszarze miasta zauważono już tę tendencję spadkową, o czym świadczy zmniejszający się systematycznie zasięg leja depresyjnego w obrębie miasta. Zdecydowana większość wody przeznaczana była na cele przemysłowe. Spadek zużycia wody związany jest z racjonalizacją jej zużycia w przemyśle, likwidacją nadmiernie wodochłonnych technologii, zmniejszaniem strat wody w sieciach wodociągowych. Poprzez stale zwiększające się ceny wody spada marnotrawstwo odbiorców. Ustalenia planistyczne muszą być zgodne z założeniami innych programów i strategii odnoszących się do kwestii rozwoju oraz wymogów ochrony środowiska narzuconych w tych dokumentach. Reasumując, nie stwierdzono rozbieżności pomiędzy dokumentami wyższego rzędu a projektem zmiany planu. Nowe ustalenia planistyczne ograniczają działania polegające na nielegalnych zrzutach czy ponadnormatywnej emisji, odnosząc się do standardów jakości środowiska konieczności podłączenia do odpowiedniej infrastruktury technicznej. Ze względu na brak występowania w obszarze projektu zmiany planu wód powierzchniowych zagrożenia jednolitych wód powierzchniowych nie występują.

7. WPŁYW REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA ZMIANY KLIMATYCZNE I BIORÓŻNORODNOŚĆ ORAZ ANALIZA PROJEKTU PLANU POD WZGLĘDEM ZAWARCIA CELÓW I KIERUNKÓW ADAPTACJI DO ZMIAN KLIMATU, OKREŚLONYCH W STRATEGICZNYM PLANIE ADAPTACJI DLA SEKTORÓW I OBSZARÓW WRAŻLIWYCH NA ZMIANY KLIMATU DO ROKU 2020 Z PERSPEKTYWĄ DO ROKU 2030.

Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA 2020) został przygotowany z myślą o zapewnieniu warunków stabilnego rozwoju społeczno - gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatu, ale również z myślą o wykorzystaniu pozytywnego wpływu, jaki działania adaptacyjne mogą mieć nie tylko na stan polskiego środowiska, ale również na wzrost gospodarczy.

SPA 2020 wskazuje cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w okresie do roku 2020 w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach: gospodarce wodnej, rolnictwie, leśnictwie, różnorodności biologicznej i obszarach prawnie chronionych, zdrowiu, energetyce, budownictwie, transporcie, obszarach górskich, strefie wybrzeża, gospodarce przestrzennej i obszarach zurbanizowanych. Wrażliwość tych sektorów została określona w oparciu o przyjęte dla SPA scenariusze zmian klimatu.

Przystosowanie polskiej przestrzeni do nowych warunków klimatycznych i związanych z tym zjawisk jest obecnie jednym z najważniejszych wyzwań, szczególnie dla administracji szczebla centralnego oraz regionalnego i lokalnego. Pomiędzy zagospodarowaniem przestrzennym a zmianami klimatycznymi oraz koniecznością adaptacji do zmian klimatu występuje sprzężenie zwrotne. Zmiany klimatyczne będą prowadziły do zmniejszenia zasobów przestrzeni dostępnej dla danego typu prowadzonej lub planowanej działalności – m. in. ze względu na zwiększone ryzyko powodziowe, wzrost ryzyka osuwiskowego, nasilenie procesów erozji wodnej i wietrznej, deficyt wody, podniesienie, a także obniżenie poziomu wód gruntowych. Zmiany klimatu w kontekście przestrzennym oddziałują na cały kompleks problemów zagospodarowania przestrzennego, które w skrajnym przypadku mogą generować konflikty społeczne i ograniczać możliwości rozwoju. Obszary objęte zmianą nie są w całości narażone na ww. ryzyka.

Obszary objęte zmianą nie są narażone na ww. ryzyka. Na terenach opracowań nie występują wody powierzchniowe a wody podziemne są na znacznej głębokości (10 m).

Obszary zurbanizowane stanowią szczególną kategorię w strukturze przestrzeni geograficznej, charakteryzującą się dużą gęstością populacji ludzkiej, a tym samym są bardzo wrażliwe z uwagi na negatywne oddziaływanie antropopresji. Miasta zagrożone są bezpośrednio szczególnie trzema zjawiskami: intensyfikacją miejskiej wyspy ciepła i silnymi ulewami powodującymi podtopienia oraz suszą sprzyjającą deficytowi wody w miastach. W mniejszym stopniu zagrożenie stanowią silne wiatry, które z uwagi na dużą szorstkość podłoża w miastach tracą swoją siłę (zagrożenie to może dotyczyć małych miast oraz przedmieść o zabudowie rozproszonej). Miejska wyspa ciepła jest efektem zaburzonego przez powierzchnie sztuczne (asfalt, beton, pokrycia dachów itp.) przebiegu procesów wymiany energii między podłożem a atmosferą. Dodatkowo wzmacnia ją wzrastająca temperatura co sprzyja stresowi cieplnemu, stagnacji powietrza nad miastem, wzrostowi koncentracji zanieczyszczeń powietrza, w tym pyłu zawieszonego i smogu.

Analizowane projekty zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uwzględniają uwarunkowania przyrodnicze terenów objętych zmianą. Wprowadzając nakaz zachowania standardów jakości środowiska – zgodnie z przepisami odrębnymi, określa minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej istotnej dla polepszenia warunków termicznych, jak również przewiduje realizację nasadzeń różnych form zieleni wewnątrz projektowanych funkcji, a więc zapobiega występowaniu negatywnego zjawiska wzrostu temperatury.

Pośrednim zagrożeniem są powodzie z uwagi na to, że większość obszarów metropolitalnych zlokalizowana jest w dolinach dużych rzek. Opady ulewne podobnie jak powodzie stanowią zagrożenie dla infrastruktury miejskiej poprzez podtopienia, osuwiska i zniszczenie ciągów komunikacyjnych, budynków i mienia. Tereny objęte zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie są zagrożone wystąpieniem powodzi.

Celem głównym SPA jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Sprzyjając realizacji celu głównego i celów szczegółowych będą także działania o charakterze horyzontalnym, w tym działania legislacyjne. Kluczowe zidentyfikowane obszary interwencji legislacyjnej to m. in. wprowadzenie obowiązkowych planów zagospodarowania przestrzennego na poziomie regionalnym i lokalnym, szczególnie dla obszarów powodziowych, zagrożonych podtopieniami i osuwiskami, zurbanizowanych, przyrodniczo cennych oraz strefy wybrzeża i wód przybrzeżnych, z uwzględnieniem aspektów dotyczących obszarów transgranicznych

Jednym z kierunków działań adaptacyjnych, dążących do osiągnięcia celu jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska, jest ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu. Ochrona różnorodności biologicznej jest niezmiernie ważnym zagadnieniem, ponieważ problem utraty bioróżnorodności narasta wraz z postępującymi zmianami klimatu. Z punktu widzenia ochrony siedlisk najistotniejsze są działania związane z utrzymaniem obszarów wodno - błotnych i ich odtwarzaniem wszędzie tam, gdzie jest to możliwe.

Realizacja zapisów projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego nie wpłynie istotnie na klimat tych obszarów, ponieważ uwzględniają one zasady zrównoważonego rozwoju. Obecnie bioróżnorodność omawianych terenów jest uboga, gdyż są one w pełni zagospodarowane z niewielką ilością zieleni. Projekty zmiany planów (obszar K, C, G) tereny intensywnej urbanizacji wyposażone są w tereny aktywnie biologiczne w postaci obszarów zieleni towarzyszącej w ramach wiodącej funkcji, a zatem korzystnie wpłyną na bioróżnorodność poprzez wprowadzanie flory dostosowanej do panujących tu warunków siedliskowych i klimatycznych.

Ważnym w kontekście sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego jest kierunek działań - adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie, która ma na celu przygotowanie polskiej przestrzeni do nowych uwarunkowań klimatycznych i zjawisk z nimi związanych. Jest to kwestią o ogromnym znaczeniu społeczno - gospodarczym. Dlatego działania w tym zakresie powinny zmierzać do objęcia całego terytorium kraju skutecznym systemem planowania przestrzennego zapewniającym właściwe i zrównoważone wykorzystanie terenów. Również kierunek działań - miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu, obejmuje działania dotyczące polityki przestrzennej uwzględniając konsekwencje zmian klimatycznych dla miast. Ich wynikiem powinna być m. in. adaptacja instalacji sanitarnych

i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawalnych, mała retencja miejska oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście.

Projekty miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego przygotowuje przestrzeń terenów objętych zmianą do mogących ulec zmianie warunków klimatycznych, uwzględniając ich aspekty geologiczne, wodne i przyrodnicze. Dbając o korzystne warunki aerostatarne projekty zmian planów wprowadzają nakaz stosowania do celów grzewczych paliw lub urządzeń spełniających wymogi prawne, z dopuszczeniem ekologicznych systemów ogrzewania opartych na odnawialnych źródłach energii. Jak również mając na uwadze właściwe warunki wodno – sanitarne wprowadza nakaz odprowadzania wód opadowych i roztopowych z dachów i terenów utwardzonych do sieci kanalizacji deszczowej oraz nakaz odprowadzenia ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej. Dodatkowo wprowadzając tereny zielone, zapobiega drastycznym zmianom klimatycznym i ogranicza możliwości wystąpienia ryzyk z nimi związanych.

8. WPLYW USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA CELE ŚRODOWISKOWE DLA TERENÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ PRZED HAŁASEM, OBSZARÓW OGRANICZONEGO UŻYTKOWANIA, GOSPODARKI WODNO – KANALIZACYJNEJ I GOSPODARKI ODPADAMI

Tereny podlegające ochronie przed hałasem - w projekcie zmian planów tereny podlegające ochronie przed hałasem występują jedynie w terenie 1C/U i 3C/U, dla których dopuszcza się realizację lokalu mieszkalnego. Dla tych terenów ustala się standard akustyczny na podstawie Rozporządzenia z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014, poz. 112 j.t.) jak dla zabudowy mieszkaniowo – usługowej.

Obszary ograniczonego użytkowania – w granicach objętych projektem planu nie występują obszary ograniczonego użytkowania zgodnie z Ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2017, poz. 519 z późniejszymi zmianami).

Gospodarka wodno – kanalizacyjna - nowe ustalenia planistyczne zaproponowane w projektach zmian planów ograniczają działania polegające na nielegalnych zrzutach, odnosząc się do standardów jakości środowiska. Odprowadzenie ścieków komunalnych w projektach planów opierają się o istniejące na tych terenach sieci miejskiego systemu kanalizacji sanitarnej. Ponadto plany ustalają odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej lub powierzchniowo do gruntu zgodnie z przepisami odrębnymi. Projekty zmiany planów ustalają zaopatrzenie w wodę z istniejącego i planowanej sieci miejskiego systemu wodociągowego.

Gospodarka odpadami – projekty zmiany planów nie określają szczegółowo zasad gospodarki odpadami, określają to przepisy odrębne między innymi Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016, poz. 1987 z późn. zm), Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U.2017.1289.j.t), a także zawarte są w „Planie gospodarki odpadami” (MIOŚ UM Lublin, kwiecień 2004).

XV. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Rozwiązania w zakresie ochrony środowiska:

- nakaz zachowania standardów jakości środowiska – zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ustala się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej lub z terenów nieutwardzonych, powierzchniowo do gruntu zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ustala się zaopatrzenie w gaz, wodę oraz odprowadzenie ścieków komunalnych w oparciu o miejskie sieci gazowe, wodociągowe i kanalizacji sanitarnej;
- ustala się zaopatrzenie w ciepło z miejskiej sieci ciepłowniczej lub z indywidualnych źródeł ciepła zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- w przypadku realizacji lokalu mieszkalnego ustala się standard akustyczny jak dla zabudowy mieszkaniowo – usługowej;

Rozwiązania w zakresie infrastruktury technicznej:

- ustala się zaopatrzenie w energię elektryczną za pośrednictwem miejskiego systemu elektroenergetycznego po wymaganej rozbudowie lub przebudowie układu zasilającego i przesyłowego;
- ustala się obsługę telekomunikacyjną zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi po wymaganej rozbudowie lub przebudowie sieci i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej;
- ustala się zaopatrzenie w wodę, gaz oraz odprowadzenie ścieków komunalnych w oparciu o istniejące i planowane sieci miejskiego systemu wodociągowego, sieci gazowniczych średniego ciśnienia i miejskiego systemu kanalizacji sanitarnej;
- ustala się zaopatrzenie w ciepło z miejskich sieci ciepłowniczych lub indywidualnych źródeł ciepła zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- ustala się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej, własnych systemów zagospodarowania wód opadowych lub z terenów nieutwardzonych powierzchniowo do gruntu zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dopuszcza się przebudowę istniejących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej kolidujących z projektowanym zagospodarowaniem terenu i układem komunikacyjnym na podstawie przepisów odrębnych.

Rozwiązania w zakresie obsługi komunikacyjnej i parkingowej plan ustala:

- minimalną liczbę miejsc parkingowych;
- ustala się wskaźniki parkingowe do obliczania zapotrzebowania inwestycji na miejsca parkingowe dla samochodów osobowych;
- w zakresie komunikacji – zmiany projektów planów ustalają podstawową obsługę komunikacyjną z dróg publicznych zlokalizowanych w obrębie i sąsiedztwie zmian planów;

Rozwiązania eliminujące i ograniczające negatywne oddziaływania na środowisko:

- nakaz tworzenia stref zieleni w ramach funkcji podstawowej;
- minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej, liczonej w stosunku do powierzchni działki budowlanej;
- dopuszczenie do zastosowania systemów ciepłych opartych na odnawialnych źródłach energii

1. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Rozwiązania zaproponowane w projekcie zmiany planu są wynikiem analiz wielu propozycji rozwiązań podczas procesu projektowania. Po analizie wariantowej jest wybierane są warianty projektów, które spełniają najbardziej optymalne rozwiązania. Dlatego też przedstawiony projekty zmian planów ocenione zostały jako rozwiązanie najbardziej optymalne.

XVI. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany planu – część III, obejmującego północny obszar miasta, zawarty między ulicami: Wyrwasa, Poligonową, Aleksandra Zelwerowicza do ulicy Koncertowej, ulicą Koncertową do granicy administracyjnej miasta, granicą administracyjną miasta do al. Spółdzielczości Pracy, zachodnią granicą pasa drogowego al. Spółdzielczości Pracy i północną granicą pasa drogowego ulic: Obywatelskiej, Jaczewskiego i północnej do al. Kompozytorów Polskich, południową granicą pasa drogowego al. Solidarności do ul. Wyrwasa została opracowana zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 z późniejszymi zmianami). Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do projektu zmiany planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin - część III w obszarach:

- Obszar A – rejon ulicy Beskidzkiej,
- Obszar B – rejon Braci Wieniawskich,
- Obszar D – rejon ulicy Karpackiej,
- Obszar E – rejon al. Kompozytorów Polskich, Braci Wieniawskich,
- Obszar F – rejon ulicy K. Lipińskiego,
- Obszar G – rejon ulic Z. Noskowskiego,
- Obszar H – rejon ulicy Oratoryjnej,
- Obszar I – rejon ulicy Paryskiej,
- Obszar J – rejon ulicy Skołuby,
- Obszar L – rejon ulicy Stefczyka,
- Obszar M – rejon ulic: w. Żywnego, Żelazowej Woli.

Prognoza oddziaływania na środowisko obejmuje w swym zakresie problematykę wskazaną przez Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego zgodnie z art. 57 i 58 w/w ustawy. Zagadnienia zawarte w niniejszym opracowaniu stanowią podstawę do realizacji prognozy, czyli przystąpienia do sporządzenia projektów zmian planów. Ponadto prognoza obejmuje metodykę

sporządzania, na podstawie materiałów wyjściowych, charakterystyki obszaru opracowania oraz ustalenie oddziaływania zaproponowanych funkcji na stan środowiska w przypadku zrealizowania i niezrealizowania ustaleń planistycznych. W odniesieniu do obszarów Natura 2000 ma charakter ogólny, ze względu na brak ich występowania w obszarze opracowania, a więc projekty zmian planów nie będą mieć wpływu na obszary Natura 2000. Zakres prognozy obejmuje zarówno charakterystykę stanu środowiska przyrodniczego na podstawie opracowań wyjściowych, jak i omówienie środowiska przyrodniczego obejmujące poszczególne komponenty środowiska takie jak: budowa geologiczna, rzeźba, klimat, fauna i flora. W prognozie zostały przedstawione ustalenia zaproponowane w projektach zmian planów. Prognoza przedstawia również ogólne założenia projektów w aspekcie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ochrony i kształtowania środowiska, obsługi komunikacyjnej oraz infrastruktury technicznej. Projekty zmian planów nie wprowadzają znaczących zmiany w stosunku do obecnego użytkowania, gdyż w dużej mierze obszary te są już zagospodarowane. Zmiany polegają na drobnych korektach rysunków i zapisów planistycznych związanych z dopuszczeniem dodatkowej funkcji usługowej na terenach wymiennikowni ciepła, dostosowaniem ustaleń planów do stanu faktycznego lub wprowadzeniem dodatkowych funkcji mieszkaniowych i usługowo-biurowych. Natomiast rozpatrując projekty zmian planów patrząc na otoczenie obszaru objętego zmianą, zaproponowane rozwiązania są jak najbardziej zasadne, dostosowane do sąsiedztwa i spełniające podstawowe zapotrzebowanie mieszkańców na tereny usługowe. Korzystne dla stanu środowiska na omawianych obszarach jest określenie nakazów, zakazów i sposobów zagospodarowania tego obszarów w celu minimalizacji ryzyka przedostania się ewentualnych zanieczyszczeń do wód podziemnych i innych elementów środowiska, które wprowadzają nowe projekty planów. Szczegółowa prognoza oddziaływania na środowisko poszczególnych ustaleń planistycznych wskazuje zmianę (korzystną, niekorzystną, neutralną) jaka nastąpi po ich realizacji, jak również wpływ na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Reasumując w odniesieniu do obecnie obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego nie stwierdzono negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze projektu planu, a także rozbieżności pomiędzy ustaleniami planu, a celami środowiskowymi dla jednolitych części wód podziemnych i powierzchniowych zawartych w dokumencie „Plan gospodarowania wodami w obszarze dorzecza Wisły”, jak również uwzględnia on cele i kierunki adaptacji do zmian klimatu, o których mowa w Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030. Również w pozostałych aspektach nie zauważono negatywnego oddziaływania projektu planu na środowisko. Jednak w odniesieniu do aktualnego użytkowania zmiany przyniosą częściowo pozytywny wpływ na środowisko. W głównej mierze dotyczy to dopuszczenia funkcji usługowej w budynkach infrastruktury technicznej. Z drugiej strony, biorąc pod uwagę szersze otoczenie i intensywne zmiany w nim zachodzące, realizacja ustaleń projektu planu wydaje się zasadna. Pozytywny wpływ na środowisko ma zmiana planu w obszarze G ze względu na wprowadzenie obszaru zieleni towarzyszącej w ramach funkcji podstawowej 1KDD. Projekt zmiany planów w trosce o właściwy klimat akustyczny ustala również standard akustyczny jak dla zabudowy mieszkaniowo – usługowej w przypadku realizacji lokalu mieszkalnego (teren 1C/U i 3C/U).

Wprowadzane zmiany do planu zagospodarowania przestrzennego są zgodne z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin. Zmiany umożliwią użytkowanie terenu, które jest zgodne z aktualnymi potrzebami mieszkańców osiedla. Istniejące wyposażenie obszaru

w infrastrukturę techniczną łącznie z miejskim systemem ciepłowniczym w pełni zabezpieczają standardy jakości środowiska na omawianym obszarze, jak i na terenach bezpośrednio przyległych. Ustalenia zmiany planu precyzyjnie określają parametry zabudowy oraz procentowy udział powierzchni biologicznie czynnej w zagospodarowaniu działki. Są to istotne elementy kształtowania ładu przestrzennego z uwzględnieniem zieleni. Reasumując nie stwierdzono istotnego negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze projektu zmiany planu, gdyż projekt nie wprowadza funkcji mogących stanowić uciążliwość dla środowiska. Projekt dopuszcza tylko realizację usług nieuciążliwych, nie powodujących przekroczeń standardów środowiska, jak również nie wprowadza obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

WYŁOŻENIE DO WGLĄDU PUBLICZNEGO W DNIACH OD 05 LUTEGO DO 28 LUTEGO 2018 R.

Ewa Pyryt

Urząd Miasta Lublin

Wydział Planowania

referat ds. Ochrony środowiska w MPZP

Lublin, dnia 29.01.2018 r.

OŚWIADCZENIE AUTORA

dzieła pt.: PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DO PROJEKTU ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA LUBLIN CZĘŚĆ III W obszarach:

- Obszar A – rejon ulicy Beskidzkiej,
- Obszar B – rejon ulicy Braci Wieniawskich,
- Obszar D – rejon ulicy Karpackiej,
- Obszar E – rejon al. Kompozytorów Polskich, Braci Wieniawskich,
- Obszar F – rejon ulicy K. Lipińskiego,
- Obszar G – rejon ulicy Z. Noskowskiego,
- Obszar H – rejon ulicy Oratoryjnej,
- Obszar I – rejon ulicy Paryskiej,
- Obszar J – rejon ulicy Skołuby,
- Obszar L -rejon ulicy Stefczyka,
- Obszar M – rejon ulic: W. Żywnego, Żelazowej Woli.

1. Oświadczam, że zgodnie z art. 74a ustawy z dnia 3 października 2008r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* posiadam niezbędne kwalifikacje do wykonania wyżej wymienionego dokumentu w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.
2. Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

INSPEKTOR


mgr Ewa Pyryt

.....
Podpis Autora